

26 JANUARY 2024

ORDER

**APPLICATION OF THE CONVENTION ON THE PREVENTION AND PUNISHMENT
OF THE CRIME OF GENOCIDE IN THE GAZA STRIP**

(SOUTH AFRICA *v.* ISRAEL)

**APPLICATION DE LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION ET LA RÉPRESSION
DU CRIME DE GÉNOCIDE DANS LA BANDE DE GAZA**

(AFRIQUE DU SUD *c.* ISRAËL)

26 JANVIER 2024

ORDONNANCE

TABLE OF CONTENTS

	<i>Paragraphs</i>
CHRONOLOGY OF THE PROCEDURE	1-12
I. INTRODUCTION	13-14
II. PRIMA FACIE JURISDICTION	15-32
1. Preliminary observations	15-18
2. Existence of a dispute relating to the interpretation, application or fulfilment of the Genocide Convention	19-30
3. Conclusion as to prima facie jurisdiction	31-32
III. STANDING OF SOUTH AFRICA	33-34
IV. THE RIGHTS WHOSE PROTECTION IS SOUGHT AND THE LINK BETWEEN SUCH RIGHTS AND THE MEASURES REQUESTED	35-59
V. RISK OF IRREPARABLE PREJUDICE AND URGENCY	60-74
VI. CONCLUSION AND MEASURES TO BE ADOPTED	75-84
OPERATIVE CLAUSE	86

INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

YEAR 2024

**2024
26 January
General List
No. 192**

26 January 2024

**APPLICATION OF THE CONVENTION ON THE PREVENTION
AND PUNISHMENT OF THE CRIME OF GENOCIDE IN THE GAZA STRIP
(SOUTH AFRICA *v.* ISRAEL)**

REQUEST FOR THE INDICATION OF PROVISIONAL MEASURES

ORDER

Present: *President* DONOGHUE; *Vice-President* GEVORGIAN; *Judges* TOMKA, ABRAHAM, BENNOUNA, YUSUF, XUE, SEBUTINDE, BHANDARI, ROBINSON, SALAM, IWASAWA, NOLTE, CHARLESWORTH, BRANT; *Judges ad hoc* BARAK, MOSENEKE; *Registrar* GAUTIER.

The International Court of Justice,

Composed as above,

After deliberation,

Having regard to Articles 41 and 48 of the Statute of the Court and Articles 73, 74 and 75 of the Rules of Court,

Makes the following Order:

1. On 29 December 2023, the Republic of South Africa (hereinafter “South Africa”) filed in the Registry of the Court an Application instituting proceedings against the State of Israel (hereinafter “Israel”) concerning alleged violations in the Gaza Strip of obligations under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (hereinafter the “Genocide Convention” or the “Convention”).

2. At the end of its Application, South Africa

“respectfully requests the Court to adjudge and declare:

(1) that the Republic of South Africa and the State of Israel each have a duty to act in accordance with their obligations under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, in relation to the members of the Palestinian group, to take all reasonable measures within their power to prevent genocide; and

(2) that the State of Israel:

- (a) has breached and continues to breach its obligations under the Genocide Convention, in particular the obligations provided under Article I, read in conjunction with Article II, and Articles III (a), III (b), III (c), III (d), III (e), IV, V and VI;
- (b) must cease forthwith any acts and measures in breach of those obligations, including such acts or measures which would be capable of killing or continuing to kill Palestinians, or causing or continuing to cause serious bodily or mental harm to Palestinians or deliberately inflicting on their group, or continuing to inflict on their group, conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part, and fully respect its obligations under the Genocide Convention, in particular the obligations provided under Articles I, III (a), III (b), III (c), III (d), III (e), IV, V and VI;
- (c) must ensure that persons committing genocide, conspiring to commit genocide, directly and publicly inciting genocide, attempting to commit genocide and complicit in genocide contrary to Articles I, III (a), III (b), III (c), III (d) and III (e) are punished by a competent national or international tribunal, as required by Articles I, IV, V and VI;
- (d) to that end and in furtherance of those obligations arising under Articles I, IV, V and VI, must collect and conserve evidence and ensure, allow and/or not inhibit directly or indirectly the collection and conservation of evidence of genocidal acts committed against Palestinians in Gaza, including such members of the group displaced from Gaza;
- (e) must perform the obligations of reparation in the interest of Palestinian victims, including but not limited to allowing the safe and dignified return of forcibly displaced and/or abducted Palestinians to their homes, respect for their full human rights and protection against further discrimination, persecution, and other related acts, and provide for the reconstruction of what it has destroyed in Gaza, consistent with the obligation to prevent genocide under Article I; and

- (f) must offer assurances and guarantees of non-repetition of violations of the Genocide Convention, in particular the obligations provided under Articles I, III (a), III (b), III (c), III (d), III (e), IV, V and VI.”

3. In its Application, South Africa seeks to found the Court’s jurisdiction on Article 36, paragraph 1, of the Statute of the Court and on Article IX of the Genocide Convention.

4. The Application contained a Request for the indication of provisional measures submitted with reference to Article 41 of the Statute and to Articles 73, 74 and 75 of the Rules of Court.

5. At the end of its Request, South Africa asked the Court to indicate the following provisional measures:

- “(1) The State of Israel shall immediately suspend its military operations in and against Gaza.
- (2) The State of Israel shall ensure that any military or irregular armed units which may be directed, supported or influenced by it, as well as any organisations and persons which may be subject to its control, direction or influence, take no steps in furtherance of the military operations referred to [in] point (1) above.
- (3) The Republic of South Africa and the State of Israel shall each, in accordance with their obligations under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, in relation to the Palestinian people, take all reasonable measures within their power to prevent genocide.
- (4) The State of Israel shall, in accordance with its obligations under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, in relation to the Palestinian people as a group protected by the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, desist from the commission of any and all acts within the scope of Article II of the Convention, in particular:
- (a) killing members of the group;
- (b) causing serious bodily or mental harm to the members of the group;
- (c) deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part; and
- (d) imposing measures intended to prevent births within the group.

- (5) The State of Israel shall, pursuant to point (4) (c) above, in relation to Palestinians, desist from, and take all measures within its power including the rescinding of relevant orders, of restrictions and/or of prohibitions to prevent:
- (a) the expulsion and forced displacement from their homes;
 - (b) the deprivation of:
 - (i) access to adequate food and water;
 - (ii) access to humanitarian assistance, including access to adequate fuel, shelter, clothes, hygiene and sanitation;
 - (iii) medical supplies and assistance; and
 - (c) the destruction of Palestinian life in Gaza.
- (6) The State of Israel shall, in relation to Palestinians, ensure that its military, as well as any irregular armed units or individuals which may be directed, supported or otherwise influenced by it and any organizations and persons which may be subject to its control, direction or influence, do not commit any acts described in (4) and (5) above, or engage in direct and public incitement to commit genocide, conspiracy to commit genocide, attempt to commit genocide, or complicity in genocide, and insofar as they do engage therein, that steps are taken towards their punishment pursuant to Articles I, II, III and IV of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide.
- (7) The State of Israel shall take effective measures to prevent the destruction and ensure the preservation of evidence related to allegations of acts within the scope of Article II of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide; to that end, the State of Israel shall not act to deny or otherwise restrict access by fact-finding missions, international mandates and other bodies to Gaza to assist in ensuring the preservation and retention of said evidence.
- (8) The State of Israel shall submit a report to the Court on all measures taken to give effect to this Order within one week, as from the date of this Order, and thereafter at such regular intervals as the Court shall order, until a final decision on the case is rendered by the Court.
- (9) The State of Israel shall refrain from any action and shall ensure that no action is taken which might aggravate or extend the dispute before the Court or make it more difficult to resolve.”

6. The Deputy-Registrar immediately communicated to the Government of Israel the Application containing the Request for the indication of provisional measures, in accordance with Article 40, paragraph 2, of the Statute of the Court and Article 73, paragraph 2, of the Rules of Court. He also notified the Secretary-General of the United Nations of the filing by South Africa of the Application and the Request for the indication of provisional measures.

7. Pending the notification provided for by Article 40, paragraph 3, of the Statute of the Court, the Deputy-Registrar informed all States entitled to appear before the Court of the filing of the Application and the Request for the indication of provisional measures by a letter dated 3 January 2024.

8. Since the Court included upon the Bench no judge of the nationality of either Party, each Party proceeded to exercise the right conferred upon it by Article 31 of the Statute of the Court to choose a judge *ad hoc* to sit in the case. South Africa chose Mr Dikgang Ernest Moseneke and Israel Mr Aharon Barak.

9. By letters dated 29 December 2023, the Deputy-Registrar informed the Parties that, pursuant to Article 74, paragraph 3, of its Rules, the Court had fixed 11 and 12 January 2024 as the dates for the oral proceedings on the request for the indication of provisional measures.

10. At the public hearings, oral observations on the request for the indication of provisional measures were presented by:

On behalf of South Africa: HE Mr Vusimuzi Madonsela,
HE Mr Ronald Lamola,
Ms Adila Hassim,
Mr Tembeka Ngcukaitobi,
Mr John Dugard,
Mr Max du Plessis,
Ms Blinne Ní Ghrálaigh,
Mr Vaughan Lowe.

On behalf of Israel: Mr Tal Becker,
Mr Malcolm Shaw,
Ms Galit Raguean,
Mr Omri Sender,
Mr Christopher Staker,
Mr Gilad Noam.

11. At the end of its oral observations, South Africa asked the Court to indicate the following provisional measures:

- “(1) The State of Israel shall immediately suspend its military operations in and against Gaza.
- (2) The State of Israel shall ensure that any military or irregular armed units which may be directed, supported or influenced by it, as well as any organisations and persons which may be subject to its control, direction or influence, take no steps in furtherance of the military operations referred to [in] point (1) above.
- (3) The Republic of South Africa and the State of Israel shall each, in accordance with their obligations under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, in relation to the Palestinian people, take all reasonable measures within their power to prevent genocide.

- (4) The State of Israel shall, in accordance with its obligations under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, in relation to the Palestinian people as a group protected by the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, desist from the commission of any and all acts within the scope of Article II of the Convention, in particular:
- (a) killing members of the group;
 - (b) causing serious bodily or mental harm to the members of the group;
 - (c) deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part; and
 - (d) imposing measures intended to prevent births within the group.
- (5) The State of Israel shall, pursuant to point (4) (c) above, in relation to Palestinians, desist from, and take all measures within its power including the rescinding of relevant orders, of restrictions and/or of prohibitions to prevent:
- (a) the expulsion and forced displacement from their homes;
 - (b) the deprivation of:
 - (i) access to adequate food and water;
 - (ii) access to humanitarian assistance, including access to adequate fuel, shelter, clothes, hygiene and sanitation;
 - (iii) medical supplies and assistance; and
 - (c) the destruction of Palestinian life in Gaza.
- (6) The State of Israel shall, in relation to Palestinians, ensure that its military, as well as any irregular armed units or individuals which may be directed, supported or otherwise influenced by it and any organizations and persons which may be subject to its control, direction or influence, do not commit any acts described in (4) and (5) above, or engage in direct and public incitement to commit genocide, conspiracy to commit genocide, attempt to commit genocide, or complicity in genocide, and insofar as they do engage therein, that steps are taken towards their punishment pursuant to Articles I, II, III and IV of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide.
- (7) The State of Israel shall take effective measures to prevent the destruction and ensure the preservation of evidence related to allegations of acts within the scope of Article II of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide; to that end, the State of Israel shall not act to deny or otherwise restrict access by fact-finding missions, international mandates and other bodies to Gaza to assist in ensuring the preservation and retention of said evidence.

- (8) The State of Israel shall submit a report to the Court on all measures taken to give effect to this Order within one week, as from the date of this Order, and thereafter at such regular intervals as the Court shall order, until a final decision on the case is rendered by the Court, and that such reports shall be published by the Court.
- (9) The State of Israel shall refrain from any action and shall ensure that no action is taken which might aggravate or extend the dispute before the Court or make it more difficult to resolve.”

12. At the end of its oral observations, Israel requested the Court to

“(1) [r]eject the request for the indication of provisional measures submitted by South Africa; and

(2) [r]emove the case from the General List”.

*

* *

I. INTRODUCTION

13. The Court begins by recalling the immediate context in which the present case came before it. On 7 October 2023, Hamas and other armed groups present in the Gaza Strip carried out an attack in Israel, killing more than 1,200 persons, injuring thousands and abducting some 240 people, many of whom continue to be held hostage. Following this attack, Israel launched a large-scale military operation in Gaza, by land, air and sea, which is causing massive civilian casualties, extensive destruction of civilian infrastructure and the displacement of the overwhelming majority of the population in Gaza (see paragraph 46 below). The Court is acutely aware of the extent of the human tragedy that is unfolding in the region and is deeply concerned about the continuing loss of life and human suffering.

14. The ongoing conflict in Gaza has been addressed in the framework of several organs and specialized agencies of the United Nations. In particular, resolutions have been adopted by the General Assembly of the United Nations (see resolution A/RES/ES-10/21 adopted on 27 October 2023 and resolution A/RES/ES-10/22 adopted on 12 December 2023) and by the Security Council (see resolution S/RES/2712 (2023) adopted on 15 November 2023 and resolution S/RES/2720 (2023) adopted on 22 December 2023), referring to many aspects of the conflict. The scope of the present case submitted to the Court, however, is limited, as South Africa has instituted these proceedings under the Genocide Convention.

II. PRIMA FACIE JURISDICTION

1. Preliminary observations

15. The Court may indicate provisional measures only if the provisions relied on by the applicant appear, *prima facie*, to afford a basis on which its jurisdiction could be founded, but it need not satisfy itself in a definitive manner that it has jurisdiction as regards the merits of the case (see *Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, pp. 217-218, para. 24).

16. In the present case, South Africa seeks to found the jurisdiction of the Court on Article 36, paragraph 1, of the Statute of the Court and on Article IX of the Genocide Convention (see paragraph 3 above). The Court must therefore first determine whether those provisions *prima facie* confer upon it jurisdiction to rule on the merits of the case, enabling it — if the other necessary conditions are fulfilled — to indicate provisional measures.

17. Article IX of Genocide Convention provides:

“Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation, application or fulfilment of the present Convention, including those relating to the responsibility of a State for genocide or for any of the other acts enumerated in article III, shall be submitted to the International Court of Justice at the request of any of the parties to the dispute.”

18. South Africa and Israel are parties to the Genocide Convention. Israel deposited its instrument of ratification on 9 March 1950 and South Africa deposited its instrument of accession on 10 December 1998. Neither of the Parties has entered a reservation to Article IX or any other provision of the Convention.

2. Existence of a dispute relating to the interpretation, application or fulfilment of the Genocide Convention

19. Article IX of the Genocide Convention makes the Court’s jurisdiction conditional on the existence of a dispute relating to the interpretation, application or fulfilment of the Convention. A dispute is “a disagreement on a point of law or fact, a conflict of legal views or of interests” between parties (*Mavrommatis Palestine Concessions, Judgment No. 2, 1924, P.C.I.J., Series A, No. 2*, p. 11). In order for a dispute to exist, “[i]t must be shown that the claim of one party is positively opposed by the other” (*South West Africa (Ethiopia v. South Africa; Liberia v. South Africa), Preliminary Objections, Judgment, I.C.J. Reports 1962*, p. 328). The two sides must “‘hold clearly opposite views concerning the question of the performance or non-performance of certain’ international obligations” (*Alleged Violations of Sovereign Rights and Maritime Spaces in the Caribbean Sea (Nicaragua v. Colombia), Preliminary Objections, Judgment, I.C.J. Reports 2016 (I)*, p. 26, para. 50, citing *Interpretation of Peace Treaties with Bulgaria, Hungary and Romania, First Phase, Advisory Opinion, I.C.J. Reports 1950*, p. 74). To determine whether a dispute exists in the present case, the Court cannot limit itself to noting that one of the Parties maintains that the Convention applies, while the other denies it (see *Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, pp. 218-219, para. 28).

20. Since South Africa has invoked as the basis of the Court's jurisdiction the compromissory clause of the Genocide Convention, the Court must also ascertain, at the present stage of the proceedings, whether it appears that the acts and omissions complained of by the Applicant are capable of falling within the scope of that convention *ratione materiae* (see *Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation)*, *Provisional Measures, Order of 16 March 2022*, *I.C.J. Reports 2022 (I)*, p. 219, para. 29).

* *

21. South Africa contends that a dispute exists with Israel relating to the interpretation, application and fulfilment of the Genocide Convention. It asserts that, prior to the filing of its Application, South Africa repeatedly and urgently voiced its concerns, in public statements and in various multilateral settings, including the United Nations Security Council and General Assembly, that Israel's actions in Gaza amount to genocide against the Palestinian people. In particular, as indicated in a media statement issued on 10 November 2023 by the Department of International Relations and Cooperation of South Africa, the Director General of the Department met with the Ambassador of Israel to South Africa on 9 November 2023 and informed him that, while South Africa "condemned the attacks on civilians by Hamas", it considered Israel's response to the attack of 7 October 2023 to be unlawful and it intended to refer the situation in Palestine to the International Criminal Court, calling for investigation of the leadership of Israel for war crimes, crimes against humanity and genocide. Furthermore, at the resumed 10th emergency special session of the United Nations General Assembly on 12 December 2023, at which Israel was represented, the South African representative to the United Nations stated specifically that "the events of the past six weeks in Gaza have illustrated that Israel is acting contrary to its obligations in terms of the Genocide Convention". The Applicant considers that the dispute between the Parties had already crystallized at that time. According to South Africa, Israel denied the accusation of genocide in a document published by its Ministry of Foreign Affairs on 6 December 2023 and updated on 8 December 2023, entitled "Hamas-Israel Conflict 2023: Frequently Asked Questions", stating in particular that "[t]he accusation of genocide against Israel is not only wholly unfounded as a matter of fact and law, it is morally repugnant". The Applicant also mentions that, on 21 December 2023, the Department of International Relations and Cooperation of South Africa sent a Note Verbale to the Embassy of Israel in Pretoria. It claims that, in this Note Verbale, it reiterated its view that Israel's acts in Gaza amounted to genocide and that South Africa was under an obligation to prevent genocide from being committed. The Applicant states that Israel responded by a Note Verbale dated 27 December 2023. It submits however that Israel, in that Note Verbale, failed to address the issues raised by South Africa.

22. The Applicant further submits that at least some, if not all, of the acts committed by Israel in Gaza, in the wake of the attack of 7 October 2023, fall within the provisions of the Genocide Convention. It alleges that, in contravention of Article I of the Convention, Israel "has perpetrated and is perpetrating genocidal acts identified in Article II" of the Convention and that "Israel, its officials and/or agents, have acted with the intent to destroy Palestinians in Gaza, part of a protected group under the Genocide Convention". The acts in question, according to South Africa, include

killing Palestinians in Gaza, causing them serious bodily and mental harm, inflicting on them conditions of life calculated to bring about their physical destruction, and the forcible displacement of people in Gaza. South Africa further alleges that Israel “has . . . failed to prevent or to punish: genocide, conspiracy to commit genocide, direct and public incitement to genocide, attempted genocide and complicity in genocide, contrary to Articles III and IV of the Genocide Convention”.

*

23. Israel contends that South Africa has failed to demonstrate the *prima facie* jurisdiction of the Court under Article IX of the Genocide Convention. It first argues that there is no dispute between the Parties because South Africa did not give Israel a reasonable opportunity to respond to the allegations of genocide before South Africa filed its Application. Israel submits that, on the one hand, South Africa’s public statements accusing Israel of genocide and the referral of the situation in Palestine to the International Criminal Court and, on the other hand, the document published by the Israeli Ministry of Foreign Affairs, which was not addressed directly or even indirectly to South Africa, are not sufficient to prove the existence of a “positive opposition” of views, as required by the Court’s jurisprudence. The Respondent emphasizes that, in the Note Verbale from the Embassy of Israel in Pretoria to the Department of International Relations and Cooperation of South Africa, dated 27 December 2023, in response to South Africa’s Note Verbale, dated 21 December 2023, Israel had suggested a meeting between the Parties to discuss the issues raised by South Africa, but argues that this attempt to open a dialogue was ignored by South Africa at the relevant time. Israel considers that South Africa’s unilateral assertions against Israel, in the absence of any bilateral interaction between the two States prior to the filing of the Application, do not suffice to establish the existence of a dispute in accordance with Article IX of the Genocide Convention.

24. Israel further argues that the acts complained of by South Africa are not capable of falling within the provisions of the Genocide Convention because the necessary specific intent to destroy, in whole or in part, the Palestinian people as such has not been proved, even on a *prima facie* basis. According to Israel, in the aftermath of the atrocities committed on 7 October 2023, facing indiscriminate rocket attacks by Hamas against Israel, it acted with the intention to defend itself, to terminate the threats against it and to rescue the hostages. Israel adds moreover that its practices of mitigating civilian harm and of facilitating humanitarian assistance demonstrate the absence of any genocidal intent. Israel asserts that any careful review of the official decisions in relation to the conflict in Gaza made by the relevant authorities in Israel since the outbreak of the war, in particular the decisions made by the Ministerial Committee on National Security Affairs and the War Cabinet, as well as by the Operations Directorate of the Israel Defense Forces, shows the emphasis placed on the need to avoid harm to civilians and to facilitate humanitarian aid. In its view, it is thus clearly demonstrated that such decisions lacked genocidal intent.

* *

25. The Court recalls that, for the purposes of deciding whether a dispute existed between the Parties at the time of the filing of the Application, it takes into account in particular any statements or documents exchanged between the Parties, as well as any exchanges made in multilateral settings. In so doing, it pays special attention to the author of the statement or document, its intended or actual addressee and its content. The existence of a dispute is a matter for objective determination by the Court; it is a matter of substance, and not a question of form or procedure (see *Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, pp. 220-221, para. 35).

26. The Court notes that South Africa issued public statements in various multilateral and bilateral settings in which it expressed its view that, in light of the nature, scope and extent of Israel's military operations in Gaza, Israel's actions amounted to violations of its obligations under the Genocide Convention. For instance, at the resumed 10th emergency special session of the United Nations General Assembly on 12 December 2023, at which Israel was represented, the South African representative to the United Nations stated that "the events of the past six weeks in Gaza have illustrated that Israel is acting contrary to its obligations in terms of the Genocide Convention". South Africa recalled this statement in its Note Verbale of 21 December 2023 to the Embassy of Israel in Pretoria.

27. The Court notes that Israel dismissed any accusation of genocide in the context of the conflict in Gaza in a document published by the Israeli Ministry of Foreign Affairs on 6 December 2023 which was subsequently updated and reproduced on the website of the Israel Defense Forces on 15 December 2023 under the title "The War Against Hamas: Answering Your Most Pressing Questions", stating that "[t]he accusation of genocide against Israel is not only wholly unfounded as a matter of fact and law, it is morally repugnant". In the document, Israel also stated that "[t]he accusation of genocide . . . is not just legally and factually incoherent, it is obscene" and that there was "no . . . valid basis, in fact or law, for the outrageous charge of genocide".

28. In light of the above, the Court considers that the Parties appear to hold clearly opposite views as to whether certain acts or omissions allegedly committed by Israel in Gaza amount to violations by the latter of its obligations under the Genocide Convention. The Court finds that the above-mentioned elements are sufficient at this stage to establish *prima facie* the existence of a dispute between the Parties relating to the interpretation, application or fulfilment of the Genocide Convention.

29. As to whether the acts and omissions complained of by the Applicant appear to be capable of falling within the provisions of the Genocide Convention, the Court recalls that South Africa considers Israel to be responsible for committing genocide in Gaza and for failing to prevent and punish genocidal acts. South Africa contends that Israel has also violated other obligations under the Genocide Convention, including those concerning "conspiracy to commit genocide, direct and public incitement to genocide, attempted genocide and complicity in genocide".

30. At the present stage of the proceedings, the Court is not required to ascertain whether any violations of Israel's obligations under the Genocide Convention have occurred. Such a finding could be made by the Court only at the stage of the examination of the merits of the present case. As already noted (see paragraph 20 above), at the stage of making an order on a request for the indication of provisional measures, the Court's task is to establish whether the acts and omissions complained of by the applicant appear to be capable of falling within the provisions of the Genocide Convention (cf. *Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, p. 222, para. 43). In the Court's view, at least some of the acts and omissions alleged by South Africa to have been committed by Israel in Gaza appear to be capable of falling within the provisions of the Convention.

3. Conclusion as to prima facie jurisdiction

31. In light of the foregoing, the Court concludes that, prima facie, it has jurisdiction pursuant to Article IX of the Genocide Convention to entertain the case.

32. Given the above conclusion, the Court considers that it cannot accede to Israel's request that the case be removed from the General List.

III. STANDING OF SOUTH AFRICA

33. The Court notes that the Respondent did not challenge the standing of the Applicant in the present proceedings. It recalls that, in the case concerning the *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar)* where Article IX of the Genocide Convention was also invoked, it observed that all the States parties to the Convention have a common interest to ensure the prevention, suppression and punishment of genocide, by committing themselves to fulfilling the obligations contained in the Convention. Such a common interest implies that the obligations in question are owed by any State party to all the other States parties to the relevant convention; they are obligations *erga omnes partes*, in the sense that each State party has an interest in compliance with them in any given case. The common interest in compliance with the relevant obligations under the Genocide Convention entails that any State party, without distinction, is entitled to invoke the responsibility of another State party for an alleged breach of its obligations *erga omnes partes*. Accordingly, the Court found that any State party to the Genocide Convention may invoke the responsibility of another State party, including through the institution of proceedings before the Court, with a view to determining the alleged failure to comply with its obligations *erga omnes partes* under the Convention and to bringing that failure to an end (*Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar), Preliminary Objections, Judgment, I.C.J. Reports 2022 (II)*, pp. 516-517, paras. 107-108 and 112).

34. The Court concludes, prima facie, that South Africa has standing to submit to it the dispute with Israel concerning alleged violations of obligations under the Genocide Convention.

IV. THE RIGHTS WHOSE PROTECTION IS SOUGHT AND THE LINK BETWEEN SUCH RIGHTS AND THE MEASURES REQUESTED

35. The power of the Court to indicate provisional measures under Article 41 of the Statute has as its object the preservation of the respective rights claimed by the parties in a case, pending its decision on the merits thereof. It follows that the Court must be concerned to preserve by such measures the rights which may subsequently be adjudged by it to belong to either party. Therefore, the Court may exercise this power only if it is satisfied that the rights asserted by the party requesting such measures are at least plausible (see, for example, *Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, p. 223, para. 50).

36. At this stage of the proceedings, however, the Court is not called upon to determine definitively whether the rights which South Africa wishes to see protected exist. It need only decide whether the rights claimed by South Africa, and for which it is seeking protection, are plausible. Moreover, a link must exist between the rights whose protection is sought and the provisional measures being requested (*Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, p. 224, para. 51).

* *

37. South Africa argues that it seeks to protect the rights of the Palestinians in Gaza, as well as its own rights under the Genocide Convention. It refers to the rights of the Palestinians in the Gaza Strip to be protected from acts of genocide, attempted genocide, direct and public incitement to commit genocide, complicity in genocide and conspiracy to commit genocide. The Applicant argues that the Convention prohibits the destruction of a group or part thereof, and states that Palestinians in the Gaza Strip, because of their membership in a group, “are protected by the Convention, as is the group itself”. South Africa also argues that it seeks to protect its own right to safeguard compliance with the Genocide Convention. South Africa contends that the rights in question are “at least plausible”, since they are “grounded in a possible interpretation” of the Genocide Convention.

38. South Africa submits that the evidence before the Court “shows incontrovertibly a pattern of conduct and related intention that justifies a plausible claim of genocidal acts”. It alleges, in particular, the commission of the following acts with genocidal intent: killing, causing serious bodily and mental harm, inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part, and imposing measures intended to prevent births within the group. According to South Africa, genocidal intent is evident from the way in which Israel’s military attack is being conducted, from the clear pattern of conduct of Israel in Gaza and from the statements made by Israeli officials in relation to the military operation in the Gaza Strip. The Applicant also contends that “[t]he intentional failure of the Government of Israel to condemn, prevent and punish such genocidal incitement constitutes in itself a grave violation of the Genocide Convention”.

South Africa stresses that any stated intention by the Respondent to destroy Hamas does not preclude genocidal intent by Israel towards the whole or part of the Palestinian people in Gaza.

*

39. Israel states that, at the provisional measures stage, the Court must establish that the rights claimed by the parties in a case are plausible, but “[s]imply declaring that claimed rights are plausible is insufficient”. According to the Respondent, the Court has also to consider the claims of fact in the relevant context, including the question of the possible breach of the rights claimed.

40. Israel submits that the appropriate legal framework for the conflict in Gaza is that of international humanitarian law and not the Genocide Convention. It argues that, in situations of urban warfare, civilian casualties may be an unintended consequence of lawful use of force against military objects, and do not constitute genocidal acts. Israel considers that South Africa has misrepresented the facts on the ground and observes that its efforts to mitigate harm when conducting operations and to alleviate hardship and suffering through humanitarian activities in Gaza serve to dispel — or at the very least, militate against — any allegation of genocidal intent. According to the Respondent, the statements of Israeli officials presented by South Africa are “misleading at best” and “not in conformity with government policy”. Israel also called attention to its Attorney General’s recent announcement that “[a]ny statement calling, inter alia, for intentional harm to civilians . . . may amount to a criminal offense, including the offense of incitement” and that “[c]urrently, several such cases are being examined by Israeli law enforcement authorities”. In Israel’s view, neither those statements nor its pattern of conduct in the Gaza Strip give rise to a “plausible inference” of genocidal intent. In any event, Israel contends, since the purpose of provisional measures is to preserve the rights of both parties, the Court must, in the present case, consider and “balance” the respective rights of South Africa and Israel. The Respondent emphasizes that it bears the responsibility to protect its citizens, including those captured and held hostage as a result of the attack that took place on 7 October 2023. As a consequence, it claims that its right to self-defence is critical to any evaluation of the present situation.

* *

41. The Court recalls that, in accordance with Article I of the Convention, all States parties thereto have undertaken “to prevent and to punish” the crime of genocide. Article II provides that

“genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such:

(a) Killing members of the group;

- (b) Causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- (c) Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part;
- (d) Imposing measures intended to prevent births within the group;
- (e) Forcibly transferring children of the group to another group”.

42. Pursuant to Article III of the Genocide Convention, the following acts are also prohibited by the Convention: conspiracy to commit genocide (Article III, para. (b)), direct and public incitement to commit genocide (Article III, para. (c)), attempt to commit genocide (Article III, para. (d)) and complicity in genocide (Article III, para. (e)).

43. The provisions of the Convention are intended to protect the members of a national, ethnical, racial or religious group from acts of genocide or any other punishable acts enumerated in Article III. The Court considers that there is a correlation between the rights of members of groups protected under the Genocide Convention, the obligations incumbent on States parties thereto, and the right of any State party to seek compliance therewith by another State party (*Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar), Provisional Measures, Order of 23 January 2020, I.C.J. Reports 2020*, p. 20, para. 52).

44. The Court recalls that, in order for acts to fall within the scope of Article II of the Convention,

“the intent must be to destroy at least a substantial part of the particular group. That is demanded by the very nature of the crime of genocide: since the object and purpose of the Convention as a whole is to prevent the intentional destruction of groups, the part targeted must be significant enough to have an impact on the group as a whole.” (*Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Bosnia and Herzegovina v. Serbia and Montenegro), Judgment, I.C.J. Reports 2007 (I)*, p. 126, para. 198.)

45. The Palestinians appear to constitute a distinct “national, ethnical, racial or religious group”, and hence a protected group within the meaning of Article II of the Genocide Convention. The Court observes that, according to United Nations sources, the Palestinian population of the Gaza Strip comprises over 2 million people. Palestinians in the Gaza Strip form a substantial part of the protected group.

46. The Court notes that the military operation being conducted by Israel following the attack of 7 October 2023 has resulted in a large number of deaths and injuries, as well as the massive destruction of homes, the forcible displacement of the vast majority of the population, and extensive damage to civilian infrastructure. While figures relating to the Gaza Strip cannot be independently verified, recent information indicates that 25,700 Palestinians have been killed, over 63,000 injuries have been reported, over 360,000 housing units have been destroyed or partially damaged and approximately 1.7 million persons have been internally displaced (see United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), *Hostilities in the Gaza Strip and Israel — reported impact*, Day 109 (24 Jan. 2024)).

47. The Court takes note, in this regard, of the statement made by the United Nations Under-Secretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coordinator, Mr Martin Griffiths, on 5 January 2024:

“Gaza has become a place of death and despair.

... Families are sleeping in the open as temperatures plummet. Areas where civilians were told to relocate for their safety have come under bombardment. Medical facilities are under relentless attack. The few hospitals that are partially functional are overwhelmed with trauma cases, critically short of all supplies, and inundated by desperate people seeking safety.

A public health disaster is unfolding. Infectious diseases are spreading in overcrowded shelters as sewers spill over. Some 180 Palestinian women are giving birth daily amidst this chaos. People are facing the highest levels of food insecurity ever recorded. Famine is around the corner.

For children in particular, the past 12 weeks have been traumatic: No food. No water. No school. Nothing but the terrifying sounds of war, day in and day out.

Gaza has simply become uninhabitable. Its people are witnessing daily threats to their very existence — while the world watches on.” (OCHA, “UN relief chief: The war in Gaza must end”, Statement by Martin Griffiths, Under-Secretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coordinator, 5 Jan. 2024.)

48. Following a mission to North Gaza, the World Health Organization (WHO) reported that, as of 21 December 2023:

“An unprecedented 93% of the population in Gaza is facing crisis levels of hunger, with insufficient food and high levels of malnutrition. At least 1 in 4 households are facing ‘catastrophic conditions’: experiencing an extreme lack of food and starvation and having resorted to selling off their possessions and other extreme measures to afford a simple meal. Starvation, destitution and death are evident.” (WHO, “Lethal combination of hunger and disease to lead to more deaths in Gaza”, 21 Dec. 2023; see also World Food Programme, “Gaza on the brink as one in four people face extreme hunger”, 20 Dec. 2023.)

49. The Court further notes the statement issued by the Commissioner-General of the United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA), Mr Philippe Lazzarini, on 13 January 2024:

“It’s been 100 days since the devastating war started, killing and displacing people in Gaza, following the horrific attacks that Hamas and other groups carried out against people in Israel. It’s been 100 days of ordeal and anxiety for hostages and their families.

In the past 100 days, sustained bombardment across the Gaza Strip caused the mass displacement of a population that is in a state of flux — constantly uprooted and forced to leave overnight, only to move to places which are just as unsafe. This has been the largest displacement of the Palestinian people since 1948.

This war affected more than 2 million people — the entire population of Gaza. Many will carry lifelong scars, both physical and psychological. The vast majority, including children, are deeply traumatized.

Overcrowded and unsanitary UNRWA shelters have now become ‘home’ to more than 1.4 million people. They lack everything, from food to hygiene to privacy. People live in inhumane conditions, where diseases are spreading, including among children. They live through the unlivable, with the clock ticking fast towards famine.

The plight of children in Gaza is especially heartbreaking. An entire generation of children is traumatized and will take years to heal. Thousands have been killed, maimed, and orphaned. Hundreds of thousands are deprived of education. Their future is in jeopardy, with far-reaching and long-lasting consequences.” (UNRWA, “The Gaza Strip: 100 days of death, destruction and displacement”, Statement by Philippe Lazzarini, Commissioner-General of UNRWA, 13 Jan. 2024.)

50. The UNRWA Commissioner-General also stated that the crisis in Gaza is “compounded by dehumanizing language” (UNRWA, “The Gaza Strip: 100 days of death, destruction and displacement”, Statement by Philippe Lazzarini, Commissioner-General of UNRWA, 13 Jan. 2024).

51. In this regard, the Court has taken note of a number of statements made by senior Israeli officials. It calls attention, in particular, to the following examples.

52. On 9 October 2023, Mr Yoav Gallant, Defence Minister of Israel, announced that he had ordered a “complete siege” of Gaza City and that there would be “no electricity, no food, no fuel” and that “everything [was] closed”. On the following day, Minister Gallant stated, speaking to Israeli troops on the Gaza border:

“I have released all restraints . . . You saw what we are fighting against. We are fighting human animals. This is the ISIS of Gaza. This is what we are fighting against . . . Gaza won’t return to what it was before. There will be no Hamas. We will eliminate everything. If it doesn’t take one day, it will take a week, it will take weeks or even months, we will reach all places.”

On 12 October 2023, Mr Isaac Herzog, President of Israel, stated, referring to Gaza:

“We are working, operating militarily according to rules of international law. Unequivocally. It is an entire nation out there that is responsible. It is not true this rhetoric about civilians not aware, not involved. It is absolutely not true. They could have risen up. They could have fought against that evil regime which took over Gaza in a coup d’état. But we are at war. We are at war. We are at war. We are defending our

homes. We are protecting our homes. That's the truth. And when a nation protects its home, it fights. And we will fight until we'll break their backbone."

On 13 October 2023, Mr Israel Katz, then Minister of Energy and Infrastructure of Israel, stated on X (formerly Twitter):

"We will fight the terrorist organization Hamas and destroy it. All the civilian population in [G]aza is ordered to leave immediately. We will win. They will not receive a drop of water or a single battery until they leave the world."

53. The Court also takes note of a press release of 16 November 2023, issued by 37 Special Rapporteurs, Independent Experts and members of Working Groups part of the Special Procedures of the United Nations Human Rights Council, in which they voiced alarm over "discernibly genocidal and dehumanising rhetoric coming from senior Israeli government officials". In addition, on 27 October 2023, the United Nations Committee on the Elimination of Racial Discrimination observed that it was "[h]ighly concerned about the sharp increase in racist hate speech and dehumanization directed at Palestinians since 7 October".

54. In the Court's view, the facts and circumstances mentioned above are sufficient to conclude that at least some of the rights claimed by South Africa and for which it is seeking protection are plausible. This is the case with respect to the right of the Palestinians in Gaza to be protected from acts of genocide and related prohibited acts identified in Article III, and the right of South Africa to seek Israel's compliance with the latter's obligations under the Convention.

55. The Court now turns to the condition of the link between the plausible rights claimed by South Africa and the provisional measures requested.

* *

56. South Africa considers that a link exists between the rights whose protection is sought and the provisional measures it requests. It contends, in particular, that the first six provisional measures were requested to ensure compliance by Israel with its obligations under the Genocide Convention, while the last three are aimed at protecting the integrity of the proceedings before the Court and South Africa's right to have its claim fairly adjudicated.

*

57. Israel considers that the measures requested go beyond what is necessary to protect rights on an interim basis and therefore have no link with the rights sought to be protected. The Respondent contends, *inter alia*, that granting the first and second measures sought by South Africa (see

paragraph 11 above) would reverse the Court's case law, as those measures would be "for the protection of a right that could not form the basis of a judgment in exercise of jurisdiction under the Genocide Convention".

* *

58. The Court has already found (see paragraph 54 above) that at least some of the rights asserted by South Africa under the Genocide Convention are plausible.

59. The Court considers that, by their very nature, at least some of the provisional measures sought by South Africa are aimed at preserving the plausible rights it asserts on the basis of the Genocide Convention in the present case, namely the right of the Palestinians in Gaza to be protected from acts of genocide and related prohibited acts mentioned in Article III, and the right of South Africa to seek Israel's compliance with the latter's obligations under the Convention. Therefore, a link exists between the rights claimed by South Africa that the Court has found to be plausible, and at least some of the provisional measures requested.

V. RISK OF IRREPARABLE PREJUDICE AND URGENCY

60. The Court, pursuant to Article 41 of its Statute, has the power to indicate provisional measures when irreparable prejudice could be caused to rights which are the subject of judicial proceedings or when the alleged disregard of such rights may entail irreparable consequences (see, for example, *Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, p. 226, para. 65).

61. However, the power of the Court to indicate provisional measures will be exercised only if there is urgency, in the sense that there is a real and imminent risk that irreparable prejudice will be caused to the rights claimed before the Court gives its final decision. The condition of urgency is met when the acts susceptible of causing irreparable prejudice can "occur at any moment" before the Court makes a final decision on the case (*Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, p. 227, para. 66). The Court must therefore consider whether such a risk exists at this stage of the proceedings.

62. The Court is not called upon, for the purposes of its decision on the request for the indication of provisional measures, to establish the existence of breaches of obligations under the Genocide Convention, but to determine whether the circumstances require the indication of provisional measures for the protection of rights under that instrument. As already noted, the Court cannot at this stage make definitive findings of fact (see paragraph 30 above), and the right of each Party to submit arguments in respect of the merits remains unaffected by the Court's decision on the request for the indication of provisional measures.

* *

63. South Africa submits that there is a clear risk of irreparable prejudice to the rights of the Palestinians in Gaza and to its own rights under the Genocide Convention. It asserts that the Court has repeatedly found that the criterion of irreparable prejudice is satisfied where serious risks arise to human life or other fundamental rights. According to the Applicant, daily statistics stand as clear evidence of urgency and risk of irreparable prejudice, with an average of 247 Palestinians being killed, 629 wounded and 3,900 Palestinian homes damaged or destroyed each day. Moreover, Palestinians in the Gaza Strip are, in the view of South Africa, at

“immediate risk of death by starvation, dehydration and disease as a result of the ongoing siege by Israel, the destruction of Palestinian towns, the insufficient aid being allowed through to the Palestinian population and the impossibility of distributing this limited aid while bombs fall”.

The Applicant further contends that any scaling up by Israel of access of humanitarian relief to Gaza would be no answer to its request for provisional measures. South Africa adds that, “[s]hould [Israel’s] violations of the Genocide Convention go unchecked”, the opportunity to collect and preserve evidence for the merits stage of the proceedings would be seriously undermined, if not lost entirely.

64. Israel denies that there exists a real and imminent risk of irreparable prejudice in the present case. It contends that it has taken — and continues to take — concrete measures aimed specifically at recognizing and ensuring the right of the Palestinian civilians in Gaza to exist and has facilitated the provision of humanitarian assistance throughout the Gaza Strip. In this regard, the Respondent observes that, with the assistance of the World Food Programme, a dozen bakeries have recently reopened with the capacity to produce more than 2 million breads a day. Israel also contends that it continues to supply its own water to Gaza by two pipelines, that it facilitates the delivery of bottled water in large quantities, and that it repairs and expands water infrastructure. It further states that access to medical supplies and services has increased and asserts, in particular, that it has facilitated the establishment of six field hospitals and two floating hospitals and that two more hospitals are being built. It also contends that the entry of medical teams into Gaza has been facilitated and that ill and wounded persons are being evacuated through the Rafah border crossing. According to Israel, tents and winter equipment have also been distributed, and the delivery of fuel and cooking gas has been facilitated. Israel further states that, according to a statement by its Defence Minister of 7 January 2024, the scope and intensity of the hostilities was decreasing.

* *

65. The Court recalls that, as underlined in General Assembly resolution 96 (I) of 11 December 1946,

“[g]enocide is a denial of the right of existence of entire human groups, as homicide is the denial of the right to live of individual human beings; such denial of the right of existence shocks the conscience of mankind, results in great losses to humanity in the form of cultural and other contributions represented by these human groups, and is contrary to moral law and to the spirit and aims of the United Nations”.

The Court has observed, in particular, that the Genocide Convention “was manifestly adopted for a purely humanitarian and civilizing purpose”, since “its object on the one hand is to safeguard the very existence of certain human groups and on the other to confirm and endorse the most elementary principles of morality” (*Reservations to the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, Advisory Opinion, I.C.J. Reports 1951*, p. 23).

66. In view of the fundamental values sought to be protected by the Genocide Convention, the Court considers that the plausible rights in question in these proceedings, namely the right of Palestinians in the Gaza Strip to be protected from acts of genocide and related prohibited acts identified in Article III of the Genocide Convention and the right of South Africa to seek Israel’s compliance with the latter’s obligations under the Convention, are of such a nature that prejudice to them is capable of causing irreparable harm (see *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar), Provisional Measures, Order of 23 January 2020, I.C.J. Reports 2020*, p 26, para. 70).

67. During the ongoing conflict, senior United Nations officials have repeatedly called attention to the risk of further deterioration of conditions in the Gaza Strip. The Court takes note, for instance, of the letter dated 6 December 2023, whereby the Secretary-General of the United Nations brought the following information to the attention of the Security Council:

“The health-care system in Gaza is collapsing . . .

Nowhere is safe in Gaza.

Amid constant bombardment by the Israel Defense Forces, and without shelter or the essentials to survive, I expect public order to completely break down soon due to the desperate conditions, rendering even limited humanitarian assistance impossible. An even worse situation could unfold, including epidemic diseases and increased pressure for mass displacement into neighbouring countries.

.....

We are facing a severe risk of collapse of the humanitarian system. The situation is fast deteriorating into a catastrophe with potentially irreversible implications for Palestinians as a whole and for peace and security in the region. Such an outcome must be avoided at all costs.” (United Nations Security Council, doc. S/2023/962, 6 Dec. 2023.)

68. On 5 January 2024, the Secretary-General wrote again to the Security Council, providing an update on the situation in the Gaza Strip and observing that “[s]adly, devastating levels of death and destruction continue” (Letter dated 5 January 2024 from the Secretary-General addressed to the President of the Security Council, United Nations Security Council, doc. S/2024/26, 8 Jan. 2024).

69. The Court also takes note of the 17 January 2024 statement issued by the UNRWA Commissioner-General upon returning from his fourth visit to the Gaza Strip since the beginning of

the current conflict in Gaza: “Every time I visit Gaza, I witness how people have sunk further into despair, with the struggle for survival consuming every hour.” (UNRWA, “The Gaza Strip: a struggle for daily survival amid death, exhaustion and despair”, Statement by Philippe Lazzarini, Commissioner-General of UNRWA, 17 Jan. 2024.)

70. The Court considers that the civilian population in the Gaza Strip remains extremely vulnerable. It recalls that the military operation conducted by Israel after 7 October 2023 has resulted, *inter alia*, in tens of thousands of deaths and injuries and the destruction of homes, schools, medical facilities and other vital infrastructure, as well as displacement on a massive scale (see paragraph 46 above). The Court notes that the operation is ongoing and that the Prime Minister of Israel announced on 18 January 2024 that the war “will take many more long months”. At present, many Palestinians in the Gaza Strip have no access to the most basic foodstuffs, potable water, electricity, essential medicines or heating.

71. The WHO has estimated that 15 per cent of the women giving birth in the Gaza Strip are likely to experience complications, and indicates that maternal and newborn death rates are expected to increase due to the lack of access to medical care.

72. In these circumstances, the Court considers that the catastrophic humanitarian situation in the Gaza Strip is at serious risk of deteriorating further before the Court renders its final judgment.

73. The Court recalls Israel’s statement that it has taken certain steps to address and alleviate the conditions faced by the population in the Gaza Strip. The Court further notes that the Attorney General of Israel recently stated that a call for intentional harm to civilians may amount to a criminal offence, including that of incitement, and that several such cases are being examined by Israeli law enforcement authorities. While steps such as these are to be encouraged, they are insufficient to remove the risk that irreparable prejudice will be caused before the Court issues its final decision in the case.

74. In light of the considerations set out above, the Court considers that there is urgency, in the sense that there is a real and imminent risk that irreparable prejudice will be caused to the rights found by the Court to be plausible, before it gives its final decision.

VI. CONCLUSION AND MEASURES TO BE ADOPTED

75. The Court concludes on the basis of the above considerations that the conditions required by its Statute for it to indicate provisional measures are met. It is therefore necessary, pending its final decision, for the Court to indicate certain measures in order to protect the rights claimed by South Africa that the Court has found to be plausible (see paragraph 54 above).

76. The Court recalls that it has the power, under its Statute, when a request for provisional measures has been made, to indicate measures that are, in whole or in part, other than those requested. Article 75, paragraph 2, of the Rules of Court specifically refers to this power of the Court. The Court has already exercised this power on several occasions in the past (see, for example, *Application of*

the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar), Provisional Measures, Order of 23 January 2020, I.C.J. Reports 2020, p. 28, para. 77).

77. In the present case, having considered the terms of the provisional measures requested by South Africa and the circumstances of the case, the Court finds that the measures to be indicated need not be identical to those requested.

78. The Court considers that, with regard to the situation described above, Israel must, in accordance with its obligations under the Genocide Convention, in relation to Palestinians in Gaza, take all measures within its power to prevent the commission of all acts within the scope of Article II of this Convention, in particular: (a) killing members of the group; (b) causing serious bodily or mental harm to members of the group; (c) deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part; and (d) imposing measures intended to prevent births within the group. The Court recalls that these acts fall within the scope of Article II of the Convention when they are committed with the intent to destroy in whole or in part a group as such (see paragraph 44 above). The Court further considers that Israel must ensure with immediate effect that its military forces do not commit any of the above-described acts.

79. The Court is also of the view that Israel must take all measures within its power to prevent and punish the direct and public incitement to commit genocide in relation to members of the Palestinian group in the Gaza Strip.

80. The Court further considers that Israel must take immediate and effective measures to enable the provision of urgently needed basic services and humanitarian assistance to address the adverse conditions of life faced by Palestinians in the Gaza Strip.

81. Israel must also take effective measures to prevent the destruction and ensure the preservation of evidence related to allegations of acts within the scope of Article II and Article III of the Genocide Convention against members of the Palestinian group in the Gaza Strip.

82. Regarding the provisional measure requested by South Africa that Israel must submit a report to the Court on all measures taken to give effect to its Order, the Court recalls that it has the power, reflected in Article 78 of the Rules of Court, to request the parties to provide information on any matter connected with the implementation of any provisional measures it has indicated. In view of the specific provisional measures it has decided to indicate, the Court considers that Israel must submit a report to the Court on all measures taken to give effect to this Order within one month, as from the date of this Order. The report so provided shall then be communicated to South Africa, which shall be given the opportunity to submit to the Court its comments thereon.

*

* *

83. The Court recalls that its Orders on provisional measures under Article 41 of the Statute have binding effect and thus create international legal obligations for any party to whom the provisional measures are addressed (*Allegations of Genocide under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Ukraine v. Russian Federation), Provisional Measures, Order of 16 March 2022, I.C.J. Reports 2022 (I)*, p. 230, para. 84).

*

* *

84. The Court reaffirms that the decision given in the present proceedings in no way prejudices the question of the jurisdiction of the Court to deal with the merits of the case or any questions relating to the admissibility of the Application or to the merits themselves. It leaves unaffected the right of the Governments of the Republic of South Africa and the State of Israel to submit arguments in respect of those questions.

*

* *

85. The Court deems it necessary to emphasize that all parties to the conflict in the Gaza Strip are bound by international humanitarian law. It is gravely concerned about the fate of the hostages abducted during the attack in Israel on 7 October 2023 and held since then by Hamas and other armed groups, and calls for their immediate and unconditional release.

*

* *

86. For these reasons,

THE COURT,

Indicates the following provisional measures:

(1) By fifteen votes to two,

The State of Israel shall, in accordance with its obligations under the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, in relation to Palestinians in Gaza, take all measures within its power to prevent the commission of all acts within the scope of Article II of this Convention, in particular:

- (a) killing members of the group;
- (b) causing serious bodily or mental harm to members of the group;
- (c) deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part; and
- (d) imposing measures intended to prevent births within the group;

IN FAVOUR: *President Donoghue; Vice-President Gevorgian; Judges Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; Judge ad hoc Moseneke;*

AGAINST: *Judge Sebutinde; Judge ad hoc Barak;*

(2) By fifteen votes to two,

The State of Israel shall ensure with immediate effect that its military does not commit any acts described in point 1 above;

IN FAVOUR: *President Donoghue; Vice-President Gevorgian; Judges Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; Judge ad hoc Moseneke;*

AGAINST: *Judge Sebutinde; Judge ad hoc Barak;*

(3) By sixteen votes to one,

The State of Israel shall take all measures within its power to prevent and punish the direct and public incitement to commit genocide in relation to members of the Palestinian group in the Gaza Strip;

IN FAVOUR: *President Donoghue; Vice-President Gevorgian; Judges Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; Judges ad hoc Barak, Moseneke;*

AGAINST: *Judge Sebutinde;*

(4) By sixteen votes to one,

The State of Israel shall take immediate and effective measures to enable the provision of urgently needed basic services and humanitarian assistance to address the adverse conditions of life faced by Palestinians in the Gaza Strip;

IN FAVOUR: *President Donoghue; Vice-President Gevorgian; Judges Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; Judges ad hoc Barak, Moseneke;*

AGAINST: *Judge Sebutinde;*

(5) By fifteen votes to two,

The State of Israel shall take effective measures to prevent the destruction and ensure the preservation of evidence related to allegations of acts within the scope of Article II and Article III of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide against members of the Palestinian group in the Gaza Strip;

IN FAVOUR: *President* Donoghue; *Vice-President* Gevorgian; *Judges* Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; *Judge ad hoc* Moseneke;

AGAINST: *Judge* Sebutinde; *Judge ad hoc* Barak;

(6) By fifteen votes to two,

The State of Israel shall submit a report to the Court on all measures taken to give effect to this Order within one month as from the date of this Order.

IN FAVOUR: *President* Donoghue; *Vice-President* Gevorgian; *Judges* Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; *Judge ad hoc* Moseneke;

AGAINST: *Judge* Sebutinde; *Judge ad hoc* Barak.

Done in English and in French, the English text being authoritative, at the Peace Palace, The Hague, this twenty-sixth day of January, two thousand and twenty-four, in three copies, one of which will be placed in the archives of the Court and the others transmitted to the Government of the Republic of South Africa and the Government of the State of Israel, respectively.

(Signed) Joan E. DONOGHUE,
President.

(Signed) Philippe GAUTIER,
Registrar.

Judge XUE appends a declaration to the Order of the Court; Judge SEBUTINDE appends a dissenting opinion to the Order of the Court; Judges BHANDARI and NOLTE append declarations to the Order of the Court; Judge *ad hoc* BARAK appends a separate opinion to the Order of the Court.

(Initialed) J.E.D

(Initialed) Ph.G.

26 JANUARI 2024

VOLGORDE

**TOEPASSING VAN HET VERDRAG INZAKE PREVENTIE EN STRAF
VAN DE MISDAAD GENOCIDE IN DE GAZASTRIP**

(ZUID-AFRIKA *versus* ISRAËL)

**TOEPASSING DE LA CONVENTION POUR LA PRÉVENTION EN LA RÉPRESSION
DU CRIME DE GÉNOCIDE DANS LA BANDE DE GAZA**

(AFRIQUE DU SUD c. ISRAËL)

26 JANVIER 2024

VERORDENING

INHOUDSOPGAVE _

	<i>Paragrafen</i>
CHRONOLOGIE VAN DE PROCEDURE	1-12
I. INLEIDING	13-14
II. PRIMA FACIE JURISDICTIE	15-32
1. Voorlopige opmerkingen	15-18
2. Bestaan van een geschil met betrekking tot de interpretatie, toepassing of vervulling van het Genocideverdrag	19-30
3. Conclusie met betrekking tot de prima facie jurisdictie	31-32
III. STAAT VAN ZUID- AFRIKA	33-34
IV. DE RECHTEN WAARVAN BESCHERMING WORDT GEVRAAGD EN HET VERBAND TUSSEN DERGELIJKE RECHTEN EN DE GEVRAAGDE MAATREGELEN	35-59
V. RISICO VAN ONHERSTELBARE VOORDELEN EN URGENTIE	60-74
VI. CONCLUSIE EN AAN TE NEMEN MAATREGELEN	75-84
OPERATIEVE CLAUSULE	86

INTERNATIONAAL GERECHTSHOF

JAAR 2024

2024
26 januari
Algemene lijst
nr. 192

26 januari 2024

TOEPASSING VAN HET VERDRAG INZAKE PREVENTIE
EN STRAF VAN DE MISDAAD VAN GENOCIDE IN DE GAZASTRIP

(ZUID-AFRIKA *versus* ISRAËL)

VERZOEK OM AANMELDING VAN VOORLOPIGE MAATREGELEN

VOLGORDE

Aanwezig: voorzitter DONOGHUE; *Vice-voorzitter* GEVORGIAN; *Rechters* TOMKA, ABRAHAM, BENNOUNA, YUSUF, XUE, SEBUTINDE, BHANDARI, ROBINSON, SALAM, IWASAWA, NOLTE, CHARLESWORTH, BRANT; *Rechters ad hoc* BARAK, MOSENEKE; *Griffier* GAUTIER.

Het Internationale Gerechtshof,

Samengesteld zoals hierboven,

Na beraadslaging,

Gezien de artikelen 41 en 48 van het Statuut van het Hof en de artikelen 73, 74 en 75 van het Reglement van het Hof,

Maakt de volgende bestelling:

1. Op 29 december 2023 heeft de Republiek Zuid-Afrika (hierna "Zuid-Afrika") een aanvraag ingediend de griffie van het Hof een verzoek tot inleiding van een procedure tegen de staat Israël (hierna "Israël") met betrekking tot vermeende schendingen in de Gazastrook van verplichtingen uit hoofde van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide (hierna het "Genocideverdrag" of het "Verdrag").

2. Aan het einde van de toepassing, Zuid-Afrika

"verzoekt het Hof respectvol te oordelen en te verklaren:

(1) dat de Republiek Zuid-Afrika en de Staat Israël elk de plicht hebben te handelen in overeenstemming met hun verplichtingen uit hoofde van het Verdrag inzake de Preventie en Bestrafing van de misdaad van genocide, met betrekking tot de leden van de Palestijnse groep, om alle redelijke maatregelen te nemen die binnen hun macht liggen om genocide te voorkomen; En

(2) dat de staat Israël:

- (a) zijn verplichtingen uit hoofde van de genocide heeft geschonden en blijft schenden Verdrag, in het bijzonder de verplichtingen uit hoofde van artikel I, gelezen in samenhang met artikel II, en de artikelen III (a), III (b), III (c), III (d), III (e), IV, V en VI;
- (b) moet onmiddellijk een einde maken aan alle handelingen en maatregelen die in strijd zijn met deze verplichtingen, met inbegrip van handelingen of maatregelen die Palestijnen kunnen doden of blijven doden, of ernstige lichamelijke of geestelijke schade aan de Palestijnen kunnen veroorzaken of blijven veroorzaken of die opzettelijk kunnen toebrengen aan hun groep, of hun groep levensomstandigheden blijven opleggen die bedoeld zijn om de fysieke vernietiging ervan geheel of gedeeltelijk teweeg te brengen, en de verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag volledig na te komen, in het bijzonder de verplichtingen die voortvloeien uit Artikelen I, III (a), III (b), III (c), III (d), III (e), IV, V en VI;
- (c) moeten ervoor zorgen dat personen die genocide plegen, samenzweren om genocide te plegen, rechtstreeks en publiekelijk aanzetten tot genocide, proberen genocide te plegen en medeplichtig zijn aan genocide, in strijd zijn met de artikelen I, III (a), III (b), III (c), III (d) en III (e) worden gestraft door een bevoegd nationaal of internationaal tribunaal, zoals vereist door de artikelen I, IV, V en VI;
- d) daartoe en ter bevordering van de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen I, IV, V en VI moeten bewijsmateriaal verzamelen en bewaren en het verzamelen en bewaren van bewijsmateriaal van genocidale daden tegen Palestijnen in Gaza, met inbegrip van leden van de uit Gaza ontheemde groep, direct of indirect garanderen, toestaan en/of niet belemmeren;
- (e) moet de verplichtingen van herstel nakomen in het belang van de Palestijnse slachtoffers, inclusief maar niet beperkt tot het mogelijk maken van de veilige en waardige terugkeer van gedwongen ontheemde en/of ontvoerde Palestijnen naar hun huizen, respect voor hun volledige mensenrechten en bescherming tegen verdere discriminatie, vervolging en andere daarmee samenhangende daden, en zorgen voor de wederopbouw van wat het land in Gaza heeft vernietigd, in overeenstemming met de verplichting om genocide op grond van artikel I te voorkomen; En

(f) moet garanties bieden dat schendingen van het Genocideverdrag niet zullen worden herhaald, in het bijzonder de verplichtingen krachtens de artikelen I, III (a), III (b), III (c), III (d), III (e), IV, V en VI."

3. In zijn verzoekschrift probeert Zuid-Afrika de jurisdictie van het Hof te baseren op artikel 36, lid 1 van het Statuut van het Hof en artikel IX van het Genocideverdrag.

4. De aanvraag bevatte een verzoek tot opgave van de ingediende voorlopige maatregelen onder verwijzing naar artikel 41 van het Statuut en naar de artikelen 73, 74 en 75 van het Reglement van het Hof.

5. Aan het einde van zijn verzoek heeft Zuid-Afrika het Hof verzocht het volgende voorlopig aan te geven maatregelen:

“(1) De staat Israël zal zijn militaire operaties in en tegen onmiddellijk opschorten Gaza.

(2) De Staat Israël zal ervoor zorgen dat alle militaire of irreguliere gewapende eenheden die door hem kunnen worden aangestuurd, ondersteund of beïnvloed, evenals alle organisaties en personen die mogelijk onder zijn controle, leiding of invloed vallen, geen stappen ondernemen om bevordering van de militaire operaties bedoeld in punt (1) hierboven.

(3) De Republiek Zuid-Afrika en de Staat Israël zullen elk, in overeenstemming met hun verplichtingen uit hoofde van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide, met betrekking tot het Palestijnse volk alle redelijke maatregelen nemen die binnen hun macht liggen om genocide voorkomen.

(4) De staat Israël zal, in overeenstemming met zijn verplichtingen uit hoofde van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide, met betrekking tot de Het Palestijnse volk als groep wordt beschermd door het Verdrag ter Preventie en Bestrafing van de misdaad van genocide, afzien van het plegen van alle handelingen die binnen de reikwijdte van artikel II van het Verdrag vallen, in het bijzonder:

(a) het doden van leden van de groep;

(b) het veroorzaken van ernstige lichamelijke of geestelijke schade aan de leden van de groep;

(c) het opzettelijk opleggen van levensomstandigheden aan de groep die bedoeld zijn om te bewerkstelligen de fysieke vernietiging ervan, geheel of gedeeltelijk; En

d) het opleggen van maatregelen die bedoeld zijn om geboorten binnen de groep te voorkomen.

- (5) De Staat Israël zal, overeenkomstig punt (4) (c) hierboven, met betrekking tot de Palestijnen afzien van en alle maatregelen nemen die binnen zijn macht liggen, met inbegrip van het intrekken van relevante bevelen, van beperkingen en/of verboden om voorkomen:
- a) de uitzetting en gedwongen ontheemding uit hun huizen;
 - b) het ontnemen van:
 - i) toegang tot voldoende voedsel en water;
 - (ii) toegang tot humanitaire hulp, inclusief toegang tot voldoende brandstof, onderdak, kleding, hygiëne en sanitaire voorzieningen;
 - (iii) medische behoeften en hulp; En
 - (c) de vernietiging van Palestijnse levens in Gaza.
- (6) De Staat Israël zal, met betrekking tot de Palestijnen, ervoor zorgen dat zijn leger, evenals alle onregelmatige gewapende eenheden of individuen die door hem kunnen worden aangestuurd, ondersteund of anderszins beïnvloed, en alle organisaties en personen die mogelijk onderworpen zijn aan zijn controle, leiding of invloed uitoefent, geen handelingen begaat zoals beschreven in (4) en (5) hierboven, of zich schuldig maakt aan directe en publieke aansporing tot genocide, samenzwering om genocide te plegen, poging tot genocide, of medeplichtigheid aan genocide, en voor zover als zij zich daarin bezighouden, dat er stappen worden ondernomen in de richting van hun bestraffing op grond van de artikelen I, II, III en IV van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide.
- (7) De Staat Israël neemt effectieve maatregelen om de vernietiging te voorkomen en de bewaring te garanderen van bewijsmateriaal met betrekking tot beschuldigingen van handelingen binnen de reikwijdte van artikel II van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide; daartoe zal de staat Israël niet optreden om de toegang van onderzoeksmissies, internationale mandaten en andere instanties tot Gaza te weigeren of anderszins te beperken om te helpen bij het waarborgen van het behoud en het bewaren van genoemd bewijsmateriaal.
- (8) De staat Israël zal binnen een week, vanaf de datum van dit bevel, en daarna met de door het Hof te bepalen regelmatige tussenpozen, een rapport indienen bij het Hof over alle maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan dit bevel, totdat een De uiteindelijke beslissing in de zaak wordt genomen door het Hof.
- (9) De staat Israël zal zich onthouden van elke actie en zal ervoor zorgen dat er geen actie wordt ondernomen die het geschil voor het Hof zou kunnen verergeren of uitbreiden of het moeilijker zou maken om het op te lossen."

6. De plaatsvervangend griffier heeft onmiddellijk aan de regering van Israël het verzoek meegedeeld dat het verzoek bevat om voorlopige maatregelen aan te geven, in overeenstemming met artikel 40, lid 2, van het Statuut van het Hof en artikel 73, lid 2, van het Reglement van Hof.

Hij bracht tevens de secretaris-generaal van de Verenigde Naties op de hoogte van de indiening door Zuid-Afrika van de aanvraag en het verzoek om voorlopige maatregelen.

7. In afwachting van de kennisgeving bedoeld in artikel 40, derde lid, van het Statuut van het Hof, heeft de adjunct-griffier alle staten die gerechtigd zijn om voor het Hof te verschijnen, geïnformeerd over de indiening van het verzoekschrift en het verzoek om voorlopige maatregelen door een brief gedateerd 3 januari 2024.

8. Omdat het Hof geen rechter met de nationaliteit van een van beide partijen in de rechtbank had opgenomen, oefende elke partij het recht uit dat haar door artikel 31 van het Statuut van het Hof werd toegekend om een rechter *ad hoc* te kiezen die in de zaak zitting zou nemen. Zuid-Afrika koos de heer Dikgang Ernest Moseneke en Israël de heer Aharon Barak.

9. Bij brieven van 29 december 2023 heeft de adjunct-griffier partijen meegedeeld dat het Hof overeenkomstig artikel 74, lid 3, van zijn Reglement 11 en 12 januari 2024 had vastgesteld als data voor de mondelinge behandeling van het verzoek om de indicatie van voorlopige maatregelen.

10. Tijdens de openbare hoorzittingen zijn mondelinge opmerkingen over het verzoek om voorlopige maatregelen ingediend door:

Namens Zuid-Afrika: ZE de heer Vusimuzi Madonsela,

ZE de heer Ronald Lamola,
Mevrouw Adila Hassim,
De heer Tembeka Ngcukaitobi,
De heer John Dugard,
De heer Max du Plessis,
Mevrouw Blinne Ní Ghrálaigh,
De heer Vaughan Lowe.

Namens Israël:

De heer Tal Becker,
De heer Malcolm Shaw,
Mevrouw Galit Raguean,
De heer Omri Afzender,
De heer Christopher Staker,
De heer Gilad Noam.

11. Aan het einde van zijn mondelinge opmerkingen heeft Zuid-Afrika het Hof verzocht de volgende voorlopige maatregelen aan te geven:

“(1) De staat Israël zal zijn militaire operaties in en tegen onmiddellijk opschorten
Gaza.

(2) De Staat Israël zal ervoor zorgen dat alle militaire of irreguliere gewapende eenheden die door hem kunnen worden aangestuurd, ondersteund of beïnvloed, evenals alle organisaties en personen die mogelijk onder zijn controle, leiding of invloed vallen, geen stappen ondernemen om bevordering van de militaire operaties bedoeld in punt (1) hierboven.

(3) De Republiek Zuid-Afrika en de Staat Israël zullen elk, in overeenstemming met hun verplichtingen uit hoofde van het Verdrag ter voorkoming en bestrafing van genocide, met betrekking tot het Palestijnse volk alle redelijke maatregelen nemen die binnen hun macht liggen om genocide voorkomen.

(4) De Staat Israël zal, in overeenstemming met zijn verplichtingen uit hoofde van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide, met betrekking tot de
Het Palestijnse volk als groep wordt beschermd door het Verdrag ter Preventie en
Bestrafing van de misdaad van genocide, afzien van het plegen van alle handelingen die binnen de reikwijdte van artikel II van het Verdrag vallen, in het bijzonder:

(a) het doden van leden van de groep;

(b) het veroorzaken van ernstige lichamelijke of geestelijke schade aan de leden van de groep;

(c) het opzettelijk opleggen van levensomstandigheden aan de groep die bedoeld zijn om te bewerkstelligen de fysieke vernietiging ervan, geheel of gedeeltelijk; En

d) het opleggen van maatregelen die bedoeld zijn om geboorten binnen de groep te voorkomen.

(5) De Staat Israël zal, overeenkomstig punt (4) (c) hierboven, met betrekking tot de Palestijnen afzien van en alle maatregelen nemen die binnen zijn macht liggen, met inbegrip van het intrekken van relevante bevelen, van beperkingen en/of verboden om voorkomen:

a) de uitzetting en gedwongen ontheemding uit hun huizen;

b) het ontnemen van:

i) toegang tot voldoende voedsel en water;

(ii) toegang tot humanitaire hulp, inclusief toegang tot voldoende brandstof, onderdak, kleding, hygiëne en sanitaire voorzieningen;

(iii) medische benodigdheden en hulp; En

(c) de vernietiging van Palestijnse levens in Gaza.

(6) De Staat Israël zal, met betrekking tot de Palestijnen, ervoor zorgen dat zijn leger, evenals alle onregelmatige gewapende eenheden of individuen die door hem kunnen worden aangestuurd, ondersteund of anderszins beïnvloed, en alle organisaties en personen die mogelijk onderworpen zijn aan zijn controle, leiding of invloed uitoefent, geen handelingen begaat zoals beschreven in (4) en (5) hierboven, of zich schuldig maakt aan directe en publieke aansporing tot genocide, samenzwering om genocide te plegen, poging tot genocide, of medeplichtigheid aan genocide, en voor zover als zij zich daarin bezighouden, dat er stappen worden ondernomen in de richting van hun bestraffing op grond van de artikelen I, II, III en IV van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide.

(7) De Staat Israël neemt effectieve maatregelen om de vernietiging te voorkomen en de bewaring te garanderen van bewijsmateriaal met betrekking tot beschuldigingen van handelingen binnen de reikwijdte van artikel II van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide; daartoe zal de staat Israël niet optreden om de toegang van onderzoeksmissies, internationale mandaten en andere instanties tot Gaza te weigeren of anderszins te beperken om te helpen bij het waarborgen van het behoud en het bewaren van genoemd bewijsmateriaal.

(8) De staat Israël zal binnen een week, vanaf de datum van dit bevel, en daarna met de door het Hof te bepalen regelmatige tussenpozen, een rapport indienen bij het Hof over alle maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan dit bevel, totdat een definitieve beslissing in de zaak door het Hof wordt genomen, en dat dergelijke rapporten door het Hof worden gepubliceerd.

(9) De staat Israël zal zich onthouden van elke actie en zal ervoor zorgen dat er geen actie wordt ondernomen die het geschil voor het Hof zou kunnen verergeren of uitbreiden of het moeilijker zou maken om het op te lossen."

12. Aan het einde van zijn mondelinge opmerkingen heeft Israël het Hof verzocht dit te doen

"(1) Het door Zuid ingediende verzoek om indicatie van voorlopige maatregelen [afwijzen].
Afrika; En

(2) [verwijder de zaak van de algemene lijst".

*

* *

I. INLEIDING

13. Het Hof begint met te herinneren aan de directe context waarin de onderhavige zaak bij hem aanhangig is gemaakt. Op 7 oktober 2023 voerden Hamas en andere in de Gazastrook aanwezige gewapende groepen een aanval uit op Israël, waarbij meer dan 1.200 mensen om het leven kwamen, duizenden gewond raakten en ongeveer 240 mensen werden ontvoerd, van wie velen nog steeds gegijzeld worden. Na deze aanval lanceerde Israël een grootschalige militaire operatie in Gaza, over land, door de lucht en over zee, die enorme aantallen burgerslachtoffers, omvangrijke vernietiging van de civiele infrastructuur en de ontheemding van de overgrote meerderheid van de bevolking in Gaza tot gevolg heeft (zie paragraaf 46). onderstaand). Het Hof is zich terdege bewust van de omvang van de menselijke tragedie die zich in de regio afspeelt en maakt zich grote zorgen over het voortdurende verlies aan mensenlevens en het menselijk lijden.

14. Het aanhoudende conflict in Gaza is aangepakt in het kader van verschillende organen en gespecialiseerde organisaties van de Verenigde Naties. Er zijn met name resoluties aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (zie resolutie A/RES/ES-10/21 aangenomen op 27 oktober 2023 en resolutie A/RES/ES-10/22 aangenomen op 12 december 2023) en van de Veiligheidsraad (zie resolutie S/RES/2712 (2023) aangenomen op 15 november 2023 en resolutie S/RES/2720 (2023), aangenomen op 22 december 2023), waarin wordt verwezen naar vele aspecten van het conflict. De reikwijdte van de onderhavige zaak die aan het Hof is voorgelegd, is echter beperkt, aangezien Zuid-Afrika deze procedure heeft aangespannen op grond van het Genocideverdrag.

II. PRIMA FACIE JURISDICTIE

1. Voorlopige opmerkingen

15. Het Hof kan slechts voorlopige maatregelen treffen indien de bepalingen waarop de verzoeker zich beroept op het eerste gezicht een basis lijken te bieden waarop zijn bevoegdheid kan worden gebaseerd, maar het Hof hoeft zich er niet op definitieve wijze van te vergewissen dat het bevoegd is ter zake de grond van de zaak (zie *Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de preventie en bestraffing van genocide (Oekraïne tegen Russische Federatie), Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 16 maart 2022, ICJ Rapporten 2022 (I)*, pp. 217-218, para. 24).

16. In de onderhavige zaak probeert Zuid-Afrika de jurisdictie van het Hof te baseren op artikel 36, lid 1, van het Statuut van het Hof en op artikel IX van het Genocideverdrag (zie paragraaf 3 hierboven). Het Hof moet dus eerst vaststellen of deze bepalingen hem op het eerste gezicht bevoegdheid verlenen om uitspraak te doen over de grond van de zaak, waardoor het – indien aan de andere noodzakelijke voorwaarden is voldaan – voorlopige maatregelen kan treffen.

17. Artikel IX van het Genocideverdrag bepaalt:

“Geschillen tussen de Verdragsluitende Partijen met betrekking tot de interpretatie, toepassing of vervulling van dit Verdrag, met inbegrip van die welke betrekking hebben op de verantwoordelijkheid van een Staat voor genocide of voor een van de andere daden opgesomd in artikel III, zullen worden voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof van Rechtvaardigheid op verzoek van een van de partijen bij het geschil.”

18. Zuid-Afrika en Israël zijn partij bij het Genocideverdrag. Israël heeft zijn akte van bekrachtiging op 9 maart 1950 nedergelegd en Zuid-Afrika zijn akte van toetreding op 10 december 1998. Geen van de partijen heeft een voorbehoud gemaakt bij artikel IX of enige andere bepaling van het Verdrag.

2. Het bestaan van een geschil over de interpretatie, toepassing of uitvoering van het Genocideverdrag

19. Artikel IX van het Genocideverdrag stelt de bevoegdheid van het Hof afhankelijk van het bestaan van een geschil over de interpretatie, toepassing of uitvoering van het Verdrag. Een geschil is “een meningsverschil over een juridisch of feitelijk punt, een conflict van juridische opvattingen of belangen” tussen partijen (*Mavrommatis Palestine Concessions, Arrest nr. 2, 1924, PCIJ, Serie A, nr. 2, p. 11*). Om een geschil te laten bestaan, “moet worden aangetoond dat de claim van de ene partij positief wordt bestreden door de andere” (*Zuidwest-Afrika (Ethiopië tegen Zuid-Afrika; Liberia tegen Zuid-Afrika), Voorlopige bezwaren, Arrest, ICJ Reports 1962, blz. 328*). De twee partijen moeten “duidelijk tegengestelde opvattingen hebben over de kwestie van de uitvoering of niet-uitvoering van bepaalde” internationale verplichtingen” (*Vermeende Schendingen van Sovereign Rights and Maritime Spaces in the Caribbean Sea (Nicaragua v. Colombia), Voorlopige Bezwaren, Arrest ICJ Reports 2016 (I), blz. 26, par. 50, citerend uit de interpretatie van vredesverdragen met Bulgarije, Hongarije en Roemenië, eerste fase, advies, ICJ Reports 1950, blz. 74*). Om te bepalen of er in de onderhavige zaak sprake is van een geschil, kan het Hof zich niet beperken tot de vaststelling dat een van de partijen beweert dat het Verdrag van toepassing is, terwijl de andere dit ontkent (zie *Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van misdaden), van Genocide (Oekraïne v. Russische Federatie), Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 16 maart 2022, ICJ Reports 2022 (I)*, blz. 218-219, par. 28).

20. Aangezien Zuid-Afrika zich als basis voor de bevoegdheid van het Hof heeft beroepen op de compromissaire clausule van het Genocideverdrag, moet het Hof in de huidige fase van de procedure ook nagaan of het erop lijkt dat het handelen en nalaten waarover verzoeker klaagt, onrechtmatig is. die *ratione materiae* binnen de reikwijdte van dat verdrag kunnen vallen (zie *Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de preventie en bestraffing van genocide (Oekraïne v. Russische Federatie)*, *Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 16 maart 2022, ICJ Reports 2022 (I)*, p. 219, par. 29).

* *

21. Zuid-Afrika stelt dat er een geschil bestaat met Israël over de interpretatie, toepassing en uitvoering van het Genocideverdrag. Het stelt dat Zuid-Afrika voorafgaand aan de indiening van zijn aanvraag herhaaldelijk en dringend zijn bezorgdheid heeft geuit, in openbare verklaringen en in verschillende multilaterale settings, waaronder de Veiligheidsraad en de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, dat de acties van Israël in Gaza neerkomen op genocide tegen de Gazastrook. Palestijnse volk. In het bijzonder, zoals aangegeven in een mediaverklaring van het Departement Internationale Betrekkingen en Samenwerking van Zuid-Afrika op 10 november 2023, had de directeur-generaal van het departement op 9 november 2023 een ontmoeting met de ambassadeur van Israël in Zuid-Afrika en deelde hem mee dat: terwijl Zuid-Afrika “de aanvallen op burgers door Hamas veroordeelde”, beschouwde het de reactie van Israël op de aanval van 7 oktober 2023 als onwettig en was het van plan de situatie in Palestina voor te leggen aan het Internationaal Strafhof, waarin het opriep tot onderzoek naar het leiderschap van Israël voor oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en genocide. Bovendien verklaarde de Zuid-Afrikaanse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties tijdens de hervatte 10e speciale spoedzitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 12 december 2023, waarbij Israël vertegenwoordigd was, specifiek dat “de gebeurtenissen van de afgelopen zes weken in Gaza hebben geïllustreerd dat Israël handelt in strijd met zijn verplichtingen op grond van het Genocideverdrag.” Verzoekster is van mening dat het geschil tussen partijen destijds al was uitgekristalliseerd. Volgens Zuid-Afrika ontkende Israël de beschuldiging van genocide in een document dat op 6 december 2023 door het Ministerie van Buitenlandse Zaken werd gepubliceerd en op 8 december 2023 werd bijgewerkt, getiteld “*Hammas-Israel Conflict 2023: Frequently Asked Questions*”, waarin met name werd gesteld dat “De beschuldiging van genocide tegen Israël is niet alleen feitelijk en juridisch volkomen ongegrond, maar is moreel weerzinwekkend.” Verzoeker vermeldt tevens dat het Departement Internationale Betrekkingen en Samenwerking van Zuid-Afrika op 21 december 2023 een verbale notitie naar de Ambassade van Israël in Pretoria heeft gestuurd. Zij beweert dat zij in deze verbale nota haar standpunt heeft herhaald dat de daden van Israël in Gaza neerkwamen op genocide en dat Zuid-Afrika verplicht was te voorkomen dat genocide zou worden gepleegd. Verzoekster stelt dat Israël heeft gereageerd met een v. Zij stelt echter dat Israël in die verbale nota niet heeft ingegaan op de door Zuid-Afrika opgeworpen kwesties.

22. Verzoekster stelt voorts dat tenminste een deel van de, zo niet alle, daden die Israël in Gaza heeft gepleegd in de nasleep van de aanval van 7 oktober 2023, binnen de bepalingen van het Genocideverdrag vallen. Het beweert dat Israël, in strijd met artikel I van het Verdrag, ‘genocidale daden heeft gepleegd en nog steeds begaat, genoemd in artikel II’ van het Verdrag en dat ‘Israël, zijn functionarissen en/of agenten hebben gehandeld met de bedoeling de Palestijnen te vernietigen. in Gaza, onderdeel van een beschermde groep onder de Genocideconventie”. De handelingen in kwestie omvatten volgens Zuid-Afrika onder meer

het doden van Palestijnen in Gaza, waarbij hen ernstige lichamelijke en geestelijke schade wordt berokkend, hun levensomstandigheden worden opgelegd die bedoeld zijn om hun fysieke vernietiging te bewerkstelligen, en de gedwongen verplaatsing van mensen in Gaza. Zuid-Afrika beweert verder dat Israël “. . . nagelaten te voorkomen of te bestraffen: genocide, samenzwering tot het plegen van genocide, het direct en publiekelijk aanzetten tot genocide, poging tot genocide en medeplichtigheid aan genocide, in strijd met de artikelen III en IV van het Genocideverdrag”.

*

23. Israël stelt dat Zuid-Afrika er niet in is geslaagd de prima facie jurisdictie van het Hof op grond van artikel IX van het Genocideverdrag aan te tonen. In de eerste plaats wordt betoogd dat er geen geschil bestaat tussen de partijen, omdat Zuid-Afrika Israël geen redelijke kans heeft gegeven om te reageren op de beschuldigingen van genocide voordat Zuid-Afrika zijn aanvraag indiende. Israël stelt dat enerzijds de publieke verklaringen van Zuid-Afrika waarin Israël wordt beschuldigd van genocide en de verwijzing van de situatie in Palestina naar het Internationaal Strafhof, en anderzijds het document dat is gepubliceerd door het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken, dat die niet direct of zelfs indirect tot Zuid-Afrika zijn gericht, zijn niet voldoende om het bestaan van een “positieve oppositie” van standpunten te bewijzen, zoals vereist door de jurisprudentie van het Hof. De verweerder benadrukt dat Israël in de verbale nota van de Ambassade van Israël in Pretoria aan het Departement voor Internationale Betrekkingen en Samenwerking van Zuid-Afrika, gedateerd 27 december 2023, in reactie op de Zuid-Afrikaanse nota, gedateerd 21 december 2023, een bijeenkomst tussen de partijen om de door Zuid-Afrika opgeworpen kwesties te bespreken, maar stelt dat deze poging om een dialoog op gang te brengen door Zuid-Afrika destijds werd genegeerd. Israël is van mening dat de unilaterale beweringen van Zuid-Afrika tegen Israël, bij gebrek aan enige bilaterale interactie tussen de twee staten voorafgaand aan de indiening van het verzoek, niet voldoende zijn om het bestaan van een geschil vast te stellen in overeenstemming met artikel IX van het Genocideverdrag.

24. Israël betoogt verder dat de daden waarover Zuid-Afrika klaagt niet binnen de bepalingen van het Genocideverdrag kunnen vallen, omdat de noodzakelijke specifieke intentie om het Palestijnse volk als zodanig geheel of gedeeltelijk te vernietigen niet is bewezen, zelfs niet als op het eerste gezicht basis. Volgens Israël handelde het land in de nasleep van de wreedheden begaan op 7 oktober 2023, geconfronteerd met willekeurige raketaanvallen van Hamas op Israël, met de bedoeling zichzelf te verdedigen, de bedreigingen tegen Israël te beëindigen en de gijzelaars te redden. Israël voegt er bovendien aan toe dat zijn praktijken om de schade aan de burgerbevolking te beperken en humanitaire hulp te vergemakkelijken de afwezigheid van enige genocidale bedoeling aantonen. Israël beweert dat iedere zorgvuldige toetsing van de officiële besluiten met betrekking tot het conflict in Gaza, die door de relevante autoriteiten in Israël sinds het uitbreken van de oorlog zijn genomen, in het bijzonder de besluiten van het Ministerieel Comité voor Nationale Veiligheidszaken en het Oorlogskabinet, en door het Directoraat Operaties van het Israëlische leger, blijkt de nadruk die wordt gelegd op de noodzaak om schade aan burgers te voorkomen en humanitaire hulp te vergemakkelijken. Volgens haar wordt dus duidelijk aangetoond dat dergelijke beslissingen geen genocidale bedoeling hadden.

* *

25. Het Hof herinnert eraan dat het, om te beslissen of er tussen de partijen een geschil bestond op het moment van indiening van het verzoek, in het bijzonder rekening houdt met alle verklaringen of documenten die tussen de partijen zijn uitgewisseld, evenals met alle uitwisselingen die tussen de partijen hebben plaatsgevonden. in multilaterale settings. Daarbij besteedt zij bijzondere aandacht aan de auteur van de verklaring of het document, de beoogde of daadwerkelijke geadresseerde en de inhoud ervan. Het bestaan van een geschil is een zaak die objectief door het Hof moet worden vastgesteld; het is een inhoudelijke kwestie, en geen kwestie van vorm of procedure (zie *Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van genocide (Oekraïne tegen Russische Federatie)*, *Voorlopige Maatregelen*, *Beschikking van 16 maart 2022*, *ICJ Reports 2022 (I)*, blz. 220-221, paragraaf 35).

26. Het Hof merkt op dat Zuid-Afrika in diverse multilaterale en bilaterale contexten publieke verklaringen heeft afgelegd, waarin het zijn standpunt heeft geuit dat, in het licht van de aard, reikwijdte en omvang van de militaire operaties van Israël in Gaza, de acties van Israël neerkwamen op schendingen van zijn verplichtingen onder het Genocideverdrag. Tijdens de hervatte 10e speciale spoedzitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 12 december 2023, waarbij Israël vertegenwoordigd was, verklaarde de Zuid-Afrikaanse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties bijvoorbeeld dat “de gebeurtenissen van de afgelopen zes weken in Gaza hebben geïllustreerd dat Israël handelt in strijd met zijn verplichtingen op grond van het Genocideverdrag.” Zuid-Afrika herinnerde aan deze verklaring in zijn verbale nota van 21 december 2023 aan de ambassade van Israël in Pretoria.

27. Het Hof merkt op dat Israël elke beschuldiging van genocide in de context van het conflict in Gaza heeft afgewezen in een document dat op 6 december 2023 door het Israëlische Ministerie van Buitenlandse Zaken is gepubliceerd en dat vervolgens is bijgewerkt en weergegeven op de website van de Israel Defense Forces op 15 december 2023 onder de titel “De oorlog tegen Hamas: uw meest dringende vragen beantwoorden”, waarin wordt gesteld dat “de beschuldiging van genocide tegen Israël niet alleen feitelijk en juridisch volkomen ongegrond is, maar ook moreel weerzinwekkend”. In het document verklaarde Israël ook dat “de beschuldiging van genocide . . . niet alleen juridisch en feitelijk onsamenhangend is, maar ook obsceen” en dat er “geen . . . geldige basis, zowel feitelijk als juridisch, voor de schandalige beschuldiging van genocide”.

28. In het licht van het bovenstaande is het Hof van oordeel dat de partijen duidelijk tegengestelde standpunten lijken te hebben over de vraag of bepaalde handelingen of nalatigheden die Israël in Gaza zou hebben begaan, neerkomen op schendingen door laatstgenoemde van zijn verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag. Het Hof is van oordeel dat bovengenoemde elementen in dit stadium voldoende zijn om op het eerste gezicht het bestaan van een geschil tussen de Partijen over de interpretatie, toepassing of uitvoering van het Genocideverdrag vast te stellen.

29. Met betrekking tot de vraag of het handelen en nalaten waarover verzoeker klaagt binnen de bepalingen van het Genocideverdrag lijken te kunnen vallen, herinnert het Hof eraan dat Zuid-Afrika Israël verantwoordelijk acht voor het plegen van genocide in Gaza en voor het nalaten deze te voorkomen en te voorkomen. genocidale daden bestraffen. Zuid-Afrika beweert dat Israël ook andere verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag heeft geschonden, waaronder die met betrekking tot “samenzwering om genocide te plegen, het direct en publiekelijk aanzetten tot genocide, pogingen tot genocide en medeplichtigheid aan genocide”.

30. In de huidige fase van de procedure hoeft het Hof niet na te gaan of er sprake is van schending van Israël's verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag. Een dergelijke vaststelling zou het Hof pas kunnen doen in de fase van het onderzoek ten gronde van de onderhavige zaak. Zoals reeds opgemerkt (zie punt 20 hierboven) is het de taak van het Hof om in de fase waarin een uitspraak wordt gedaan over een verzoek om voorlopige maatregelen, vast te stellen of het handelen en nalaten waarover de verzoeker klaagt, kunnen vallen onder de bepalingen van het Genocideverdrag (cf. *Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de preventie en bestraffing van genocide (Oekraïne tegen Russische Federatie), Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 16 maart 2022, ICJ*

Verslagen 2022 (I), p. 222, par. 43). Volgens het Hof lijken tenminste enkele van de daden en nalatigheden waarvan Zuid-Afrika beweert dat ze door Israël in Gaza zijn gepleegd, binnen de bepalingen van het Verdrag te kunnen vallen.

3. Conclusie met betrekking tot de prima facie jurisdictie

31. In het licht van het voorgaande concludeert het Hof dat het op het eerste gezicht bevoegd is op grond van artikel IX van het Genocideverdrag om de zaak te behandelen.

32. Gezien bovenstaande conclusie is het Hof van oordeel dat het niet kan ingaan op het verzoek van Israël dat de zaak van de algemene lijst wordt verwijderd.

III. STAAT VAN ZUID- AFRIKA

33. Het Hof merkt op dat verweerder de status van verzoeker in de onderhavige procedure niet heeft betwist. Het herinnert eraan dat het in de zaak betreffende de *toepassing van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide (Gambia tegen Myanmar)*, waarin ook een beroep werd gedaan op artikel IX van het Genocideverdrag, heeft opgemerkt dat alle staten die partij zijn bij het genocideverdrag De Conventie heeft een gemeenschappelijk belang bij het waarborgen van de preventie, onderdrukking en bestraffing van genocide, door zich ertoe te verbinden de verplichtingen uit de Conventie na te komen. Een dergelijk gemeenschappelijk belang houdt in dat de verplichtingen in kwestie door iedere Staat die partij is, verschuldigd zijn aan alle andere Staten die partij zijn bij het desbetreffende verdrag; het zijn verplichtingen *erga omnes partes*, in de zin dat elke staat die partij is er belang bij heeft om deze in een bepaald geval na te komen. Het gemeenschappelijk belang bij de naleving van de relevante verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag brengt met zich mee dat iedere Staat die partij is, zonder onderscheid, het recht heeft om zich op de aansprakelijkheid van een andere Staat die partij is voor een vermeende schending van zijn verplichtingen *erga omnes partes te beroepen*. Dienovereenkomstig heeft het Hof geoordeeld dat elke staat die partij is bij het Genocideverdrag de verantwoordelijkheid van een andere staat die partij is, kan invoeren, onder meer door het instellen van een procedure bij het Hof, met het oog op het vaststellen van de vermeende niet-nakoming van zijn verplichtingen *erga omnes partes* onder de Verdrag en om een einde te maken aan dat falen (*Toepassing van het Verdrag inzake de preventie en bestraffing van genocide (The Gambia v. Myanmar), Preliminary Objections, Arrest, ICJ Reports 2022 (II)*, pp. 516-517, paragrafen 107-108 en 112).

34. Het Hof komt op het eerste gezicht tot de slotsom dat Zuid-Afrika bevoegd is om het geschil aan het land voor te leggen met Israël over vermeende schendingen van verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag.

IV. DE RECHTEN WAARVAN BESCHERMING WORDT GEVRAAGD EN HET VERBAND TUSSEN DERGELIJKE RECHTEN EN DE GEVRAAGDE MAATREGELEN

35. De bevoegdheid van het Hof om voorlopige maatregelen vast te stellen op grond van artikel 41 van het Statuut heeft tot doel het behoud van de respectieve rechten die de partijen in een zaak claimen, in afwachting van zijn beslissing ten gronde daarvan. Hieruit volgt dat het Hof er zorg voor moet dragen dat door dergelijke maatregelen de rechten worden behouden waarvan het Hof later kan oordelen dat zij aan een van de partijen toebehoren. Daarom kan het Hof deze bevoegdheid alleen uitoefenen als het ervan overtuigd is dat de rechten die worden beweerd door de partij die om dergelijke maatregelen verzoekt, op zijn minst plausibel zijn (zie bijvoorbeeld *Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de preventie en bestraffing van genocide*). *Oekraïne versus Russische Federatie*, *Voorlopige maatregelen, besluit van 16 maart 2022*, *ICJ Reports 2022 (I)*, p. 223, par. 50).

36. In dit stadium van de procedure hoeft het Hof echter niet definitief vast te stellen of de rechten die Zuid-Afrika beschermd wil zien, bestaan. Het hoeft alleen maar te beslissen of de rechten die Zuid-Afrika opeist en waarvoor het bescherming zoekt, plausibel zijn. Bovendien moet er een verband bestaan tussen de rechten waarvan bescherming wordt gevraagd en de voorlopige maatregelen die worden gevraagd (*Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de preventie en bestraffing van genocide* (Oekraïne tegen Russische Federatie), *Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 16 Maart 2022*, *ICJ Reports 2022 (I)*, blz. 224, par. 51).

* *

37. Zuid-Afrika betoogt dat het de rechten van de Palestijnen in Gaza wil beschermen, evenals zijn eigen rechten op grond van het Genocideverdrag. Het verwijst naar de rechten van de Palestijnen in de Gazastrook om beschermd te worden tegen genocide, pogingen tot genocide, directe en publieke aansporing tot genocide, medeplichtigheid aan genocide en samenzwering om genocide te plegen. Verzoeker betoogt dat de Conventie de vernietiging van een groep of een deel daarvan verbiedt, en stelt dat Palestijnen in de Gazastrook, vanwege hun lidmaatschap van een groep, "worden beschermd door de Conventie, net als de groep zelf". Zuid-Afrika stelt ook dat het zijn eigen recht op naleving van het Genocideverdrag wil beschermen. Zuid-Afrika stelt dat de rechten in kwestie "op zijn minst plausibel" zijn, omdat ze "gegrond zijn op een mogelijke interpretatie" van het Genocideverdrag.

38. Zuid-Afrika stelt dat het bewijsmateriaal voor het Hof "onweerlegbaar een gedragspatroon en daarmee samenhangende intentie aantoont dat een plausibele bewering van genocidale daden rechtvaardigt". Zij beweert in het bijzonder het plegen van de volgende daden met genocidale bedoelingen: het doden, het veroorzaken van ernstige lichamelijke en geestelijke schade, het opleggen van levensomstandigheden aan de groep die bedoeld zijn om de fysieke vernietiging ervan geheel of gedeeltelijk teweeg te brengen, en het opleggen van maatregelen die bedoeld zijn om geboorten binnen de groep te voorkomen. Volgens Zuid-Afrika blijkt de genocidale intentie duidelijk uit de manier waarop de militaire aanval van Israël wordt uitgevoerd, uit het duidelijke gedragspatroon van Israël in Gaza en uit de verklaringen van Israëlische functionarissen met betrekking tot de militaire operatie in de Gazastrook. De verzoeker stelt ook dat "het opzettelijke onvermogen van de regering van Israël om dergelijke genocidale aanzetten te veroordelen, te voorkomen en te bestraffen op zichzelf een ernstige schending van het Genocideverdrag vormt".

Zuid-Afrika benadrukt dat elk uitgesproken voornemen van de beklaagde om Hamas te vernietigen niet in de weg staat aan genocidale bedoelingen van Israël jegens het gehele Palestijnse volk of een deel ervan in Gaza.

*

39. Israël stelt dat het Hof in de fase van de voorlopige maatregelen moet vaststellen dat de door de partijen in een zaak geclaimde rechten plausibel zijn, maar “[s]impliceren dat verklaren dat geclaimde rechten plausibel zijn, onvoldoende is”. Volgens verweerder moet het Hof de feitelijke beweringen ook in de relevante context beoordelen, inclusief de vraag naar de mogelijke schending van de aangevoerde rechten.

40. Israël stelt dat het passende juridische kader voor het conflict in Gaza het internationale humanitaire recht is, en niet het Genocideverdrag. Het stelt dat in situaties van stedelijke oorlogsvoering burgerslachtoffers een onbedoeld gevolg kunnen zijn van rechtmatig gebruik van geweld tegen militaire objecten, en geen genocidale daden vormen. Israël is van mening dat Zuid-Afrika de feiten ter plaatse verkeerd heeft voorgesteld en merkt op dat zijn inspanningen om de schade te beperken bij het uitvoeren van operaties en om de ontberingen en het lijden te verlichten door middel van humanitaire activiteiten in Gaza ertoe dienen om elke beschuldiging van genocidale bedoelingen. Volgens de verweerder zijn de door Zuid-Afrika gepresenteerde verklaringen van Israëlische functionarissen “op zijn best misleidend” en “niet in overeenstemming met het regeringsbeleid”. Israël vestigde ook de aandacht op de recente aankondiging van zijn procureur-generaal dat “elke verklaring waarin onder meer wordt opgeroepen tot opzettelijke schade aan burgers . . . kan neerkomen op een strafbaar feit, inclusief het misdrijf van opruiing” en dat “[c]momenteel verschillende van dergelijke gevallen worden onderzocht door de Israëlische wetshandhavingsautoriteiten”. Volgens Israël geven noch deze verklaringen, noch zijn gedragspatroon in de Gazastrook aanleiding tot een “plausibele gevolgtrekking” van genocidale bedoelingen. Hoe het ook zij, zo stelt Israël, aangezien het doel van voorlopige maatregelen het behoud van de rechten van beide partijen is, moet het Hof in het onderhavige geval de respectieve rechten van Zuid-Afrika en Israël in overweging nemen en “in evenwicht brengen”. Verweester benadrukt dat zij de verantwoordelijkheid draagt om haar burgers te beschermen, inclusief degenen die gevangen zijn genomen en gegijzeld als gevolg van de aanval van 7 oktober 2023. Als gevolg daarvan beweert zij dat haar recht op zelfverdediging van cruciaal belang is voor elke evaluatie van de huidige situatie.

* *

41. Het Hof herinnert eraan dat, in overeenstemming met artikel I van het Verdrag, alle staten die partij zijn hebben zich daartoe ertoe verbonden de misdaad van genocide “te voorkomen en te bestraffen”. Artikel II bepaalt dat

“genocide betekent elk van de volgende daden gepleegd met de bedoeling een nationale, etnische, raciale of religieuze groep als zodanig geheel of gedeeltelijk te vernietigen:

(a) Het doden van leden van de groep;

- (b) Het veroorzaken van ernstige lichamelijke of geestelijke schade aan leden van de groep;
- (c) Het opzettelijk opleggen van levensomstandigheden aan de groep die bedoeld zijn om de fysieke vernietiging ervan geheel of gedeeltelijk teweeg te brengen;
- (d) Het opleggen van maatregelen die bedoeld zijn om geboorten binnen de groep te voorkomen;
- (e) Het onder dwang overbrengen van kinderen van de groep naar een andere groep”.

42. Op grond van artikel III van het Genocideverdrag zijn ook de volgende handelingen door het Verdrag verboden: samenzwering tot het plegen van genocide (artikel III, lid (b)), het rechtstreeks en publiekelijk aanzetten tot genocide (artikel III, lid (b)) , c)), poging tot genocide (artikel III, lid (d)) en medeplichtigheid aan genocide (artikel III, lid (e)).

43. De bepalingen van het Verdrag zijn bedoeld om de leden van een nationale, etnische, raciale of religieuze groep te beschermen tegen daden van genocide of andere strafbare feiten opgesomd in artikel III. Het Hof is van oordeel dat er een verband bestaat tussen de rechten van leden van groepen die beschermd worden door het Genocideverdrag, de verplichtingen die rusten op de Staten die partij zijn bij dat Verdrag, en het recht van een Staat die partij is om naleving daarvan te eisen van een andere Staat die partij is (*Toepassing van het Verdrag inzake de genocide de Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar)*, *Provisional Measures*, *Order of 23 januari 2020*, *ICJ Reports 2020*, blz. 20, par. 52).

44. Het Hof herinnert eraan dat handelingen pas binnen de werkingssfeer van artikel II van het Executieverdrag kunnen vallen als

“de bedoeling moet zijn om op zijn minst een substantieel deel van de specifieke groep te vernietigen. Dat is vereist door de aard van het misdrijf genocide: aangezien het doel en het doel van het Verdrag als geheel het voorkomen van de opzettelijke vernietiging van groepen is, moet het beoogde deel groot genoeg zijn om impact te hebben op de groep als geheel. .”

(*Toepassing van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide (Bosnië en Herzegovina tegen Servië en Montenegro)*, *arrest*, *Internationaal Gerechtshof Verslagen 2007 (I)*, p. 126, par. 198.)

45. De Palestijnen lijken een aparte “nationale, etnische, raciale of religieuze groep” te vormen, en daarmee een beschermde groep in de zin van artikel II van het Genocideverdrag.

Het Hof merkt op dat de Palestijnse bevolking van de Gazastrook volgens bronnen van de Verenigde Naties ruim twee miljoen mensen telt. Palestijnen in de Gazastrook vormen een substantieel deel van de beschermde groep.

46. Het Hof merkt op dat de militaire operatie die Israël uitvoert na de aanval van 7 oktober 2023 heeft geresulteerd in een groot aantal doden en gewonden, evenals de massale vernietiging van huizen, de gedwongen ontheemding van de overgrote meerderheid van de bevolking en omvangrijke schade aan de civiele infrastructuur. Hoewel cijfers met betrekking tot de Gazastrook niet onafhankelijk kunnen worden geverifieerd, geeft recente informatie aan dat 25.700 Palestijnen zijn gedood, dat er ruim 63.000 gewonden zijn gevallen, dat ruim 360.000 woningen zijn verwoest of gedeeltelijk beschadigd en dat ongeveer 1,7 miljoen mensen in eigen land ontheemd zijn geraakt (zie Bureau van de Verenigde Naties voor de Coördinatie van Humanitaire Zaken (OCHA), *Vijandigheden in de Gazastrook en Israël ̈ gerapporteerde impact*, Dag 109 (24 januari 2024)).

47. Het Hof neemt in dit verband kennis van de verklaring van de ondersecretaris-generaal van de Verenigde Naties voor Humanitaire Zaken en Noodhulpcoördinator, de heer Martin Griffiths, van 5 januari 2024:

“Gaza is een plaats van dood en wanhoop geworden.

. . . Gezinnen slapen in de open lucht terwijl de temperatuur daalt. Gebieden waar burgers werd opgedragen zich voor hun veiligheid te verplaatsen, zijn gebombardeerd. Medische voorzieningen worden voortdurend aangevallen. De weinige ziekenhuizen die nog gedeeltelijk functioneren, worden overspoeld met traumagevallen, hebben een ernstig tekort aan voorraden en worden overspoeld door wanhopige mensen die op zoek zijn naar veiligheid.

Er voltrekt zich een ramp voor de volksgezondheid. Besmettelijke ziekten verspreiden zich in overvolle schuilplaatsen terwijl riolen overstromen. Te midden van deze chaos bevallen dagelijks zo'n 180 Palestijnse vrouwen. Mensen worden geconfronteerd met de hoogste niveaus van voedselonzeekerheid ooit gemeten. Hongersnood staat om de hoek.

Vooraf voor kinderen zijn de afgelopen twaalf weken traumatisch geweest: geen eten. Nee water. Geen school. Niets dan de angstaanjagende geluiden van oorlog, dag in dag uit.

Gaza is simpelweg onbewoonbaar geworden. De bevolking is dagelijks getuige van bedreigingen voor hun voortbestaan – terwijl de wereld toekijkt.” (OCHA, “UN relief chief: The war in Gaza must end”, Verklaring van Martin Griffiths, ondersecretaris-generaal voor Humanitaire Zaken en Noodhulpcoördinator, 5 januari 2024.)

48. Na een missie naar Noord-Gaza rapporteerde de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) per 21 december 2023:

“Een ongekende 93% van de bevolking in Gaza wordt geconfronteerd met een hongercrisis, met onvoldoende voedsel en een hoge mate van ondervoeding. Minstens 1 op de 4 huishoudens wordt geconfronteerd met 'catastrofale omstandigheden': ze ervaren een extreem gebrek aan voedsel en honger en hebben hun toevlucht genomen tot het verkopen van hun bezittingen en andere extreme maatregelen om zich een eenvoudige maaltijd te kunnen veroorloven. Honger, armoede en dood zijn duidelijk zichtbaar.” (WHO, “Dodelijke combinatie van honger en ziekte leidt tot meer sterfgevallen in Gaza”, 21 december 2023; zie ook Wereldvoedselprogramma, “Gaza staat op de rand terwijl één op de vier mensen met extreme honger wordt geconfronteerd”, 20 december 2023.)

49. Het Hof neemt voorts nota van de verklaring van de commissaris-generaal van de United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA), de heer Philippe Lazzarini, op 13 januari 2024:

“Het is honderd dagen geleden dat de verwoestende oorlog begon, waarbij mensen in Gaza omkwamen en verdreven werden, na de gruwelijke aanvallen die Hamas en andere groepen tegen mensen in Israël uitvoerden. Het zijn honderd dagen van beproeving en angst geweest voor de gijzelaars en hun families.

In de afgelopen honderd dagen hebben aanhoudende bombardementen in de Gazastrook geleid tot de massale ontheemding van een bevolking die in een staat van verandering verkeert, voortdurend wordt ontworteld en gedwongen om van de ene op de andere dag te vertrekken, om vervolgens naar plaatsen te verhuizen die net zo onveilig zijn. Dit is de grootste ontheemding van het Palestijnse volk sinds 1948.

Deze oorlog trof meer dan 2 miljoen mensen – de gehele bevolking van Gaza. Velen zullen levenslange littekens met zich meedragen, zowel fysiek als psychologisch. De overgrote meerderheid, inclusief kinderen, is diep getraumatiseerd.

Overvolle en onhygiënische UNRWA-opvangcentra zijn nu een 'thuis' geworden voor ruim 1,4 miljoen mensen. Ze missen alles, van voedsel tot hygiëne tot privacy. Mensen leven in onmenselijke omstandigheden, waar ziekten zich verspreiden, ook onder kinderen. Ze leven met het onleefbare, terwijl de klok snel tikt richting hongersnood.

Vooraf het lot van kinderen in Gaza is hartverscheurend. Een hele generatie kinderen is getraumatiseerd en het zal jaren duren om te genezen. Duizenden zijn gedood, verminkt en wees geworden. Honderdduizenden mensen zijn verstoken van onderwijs. Hun toekomst is in gevaar, met verstrekende en langdurige gevolgen." (UNRWA, "De Gazastrook: 100 dagen dood, vernietiging en ontheemding", Verklaring van Philippe Lazzarini, commissaris-generaal van UNRWA, 13 januari 2024.)

50. De commissaris-generaal van de UNRWA verklaarde ook dat de crisis in Gaza "wordt verergerd door ontmenselijkende taal" (UNRWA, "The Gaza Strip: 100 days of death, destruction and opposition", Verklaring van Philippe Lazzarini, commissaris-generaal van de UNRWA, 13 januari 2024).

51. In dit verband heeft het Hof kennis genomen van een aantal verklaringen van hooggeplaatste Israëliërs ambtenaren. Het vestigt in het bijzonder de aandacht op de volgende voorbeelden.

52. Op 9 oktober 2023 kondigde de heer Yoav Gallant, minister van Defensie van Israël, aan dat hij opdracht had gegeven tot een "volledige belegering" van Gaza-stad en dat er "geen elektriciteit, geen voedsel, geen brandstof" zou zijn en dat "alles [was] gesloten". De volgende dag verklaarde minister Gallant, sprekend tot Israëlische troepen aan de grens met Gaza:

"Ik heb alle beperkingen losgelaten. . . Je hebt gezien waar we tegen vechten. Wij vechten tegen menselijke dieren. Dit is de ISIS van Gaza. Dit is waar wij tegen strijden. . . Gaza zal niet terugkeren naar wat het voorheen was. Er zal geen Hamas zijn. We zullen alles elimineren. Als het niet één dag duurt, duurt het een week, het duurt weken of zelfs maanden, we zullen alle plaatsen bereiken."

Op 12 oktober 2023 verklaarde de heer Isaac Herzog, president van Israël, verwijzend naar Gaza:

"We werken en opereren militair volgens de regels van het internationaal recht. Ondubbelzinnig. Het is een hele natie die verantwoordelijk is. Het is niet waar deze retoriek over burgers die zich er niet van bewust zijn en er niet bij betrokken zijn. Het is absoluut niet waar. Ze hadden op kunnen staan. Ze hadden kunnen vechten tegen het kwaadaardige regime dat Gaza via een staatsgreep overnam. Maar we zijn in oorlog. Wij zijn in oorlog. Wij zijn in oorlog. Wij verdedigen onze

huizen. Wij beschermen onze huizen. Dat is de waarheid. En wanneer een land zijn thuis beschermt, vecht het. En we zullen vechten totdat we hun ruggengraat breken.”

Op 13 oktober 2023 verklaarde de heer Israel Katz, destijds minister van Energie en Infrastructuur van Israël, op X (voorheen Twitter):

“Wij zullen de terroristische organisatie Hamas bestrijden en vernietigen. De hele burgerbevolking in [G]aza krijgt het bevel onmiddellijk te vertrekken. We zullen winnen. Ze zullen geen druppel water of een enkele batterij ontvangen totdat ze de wereld verlaten.”

53. Het Hof neemt tevens nota van een persbericht van 16 november 2023, uitgegeven door 37 speciale rapporteurs, onafhankelijke deskundigen en leden van werkgroepen die deel uitmaken van de speciale procedures van de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties, waarin zij hun alarm uitten over “waarneembaar genocidale en onmenselijke retoriek afkomstig van hoge Israëlische regeringsfunctionarissen”. Bovendien merkte het Comité voor de uitbanning van rassendiscriminatie van de Verenigde Naties op 27 oktober 2023 op dat het “zeer bezorgd was over de scherpe toename van racistische haatzaaiende uitslatingen en ontmenselijking tegen Palestijnen sinds 7 oktober”.

54. Volgens het Hof zijn de hierboven genoemde feiten en omstandigheden voldoende om te concluderen dat ten minste enkele van de rechten waarop Zuid-Afrika aanspraak maakt en waarvoor het land bescherming zoekt, plausibel zijn. Dit is het geval met betrekking tot het recht van de Palestijnen in Gaza om beschermd te worden tegen daden van genocide en daarmee samenhangende verboden handelingen genoemd in artikel III, en het recht van Zuid-Afrika om te eisen dat Israël voldoet aan de verplichtingen van Israël onder het Verdrag.

55. Het Hof gaat nu in op de voorwaarde van het verband tussen de plausibele rechten waarop Zuid-Afrika zich beroept en de gevraagde voorlopige maatregelen.

* *

56. Zuid-Afrika is van mening dat er een verband bestaat tussen de rechten waarvan bescherming wordt gevraagd en de voorlopige maatregelen die het land vraagt. Zij stelt met name dat de eerste zes voorlopige maatregelen zijn gevraagd om ervoor te zorgen dat Israël zijn verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag nakomt, terwijl de laatste drie gericht zijn op het beschermen van de integriteit van de procedure voor het Hof en het recht van Zuid-Afrika om zijn rechten te laten gelden. vordering redelijk toegewezen.

*

57. Israël is van mening dat de gevraagde maatregelen verder gaan dan nodig is om de rechten op voorlopige basis te beschermen en daarom geen verband houden met de rechten die beschermd moeten worden. Verweerster betoogt *onder meer* dat het toekennen van de eerste en tweede door Zuid-Afrika gevraagde maatregelen (zie

paragraaf 11 hierboven) zou de jurisprudentie van het Hof omkeren, aangezien deze maatregelen “ter bescherming zouden zijn van een recht dat niet de basis zou kunnen vormen van een vonnis in uitoefening van jurisdictie op grond van het Genocideverdrag”.

* *

58. Het Hof heeft reeds geoordeeld (zie paragraaf 54 hierboven) dat ten minste enkele van de rechten die Zuid-Afrika op grond van het Genocideverdrag beweert, plausibel zijn.

59. Het Hof is van oordeel dat ten minste een deel van de door Zuid-Afrika gevraagde voorlopige maatregelen naar hun aard gericht zijn op het behoud van de plausibele rechten die het land op grond van het Genocideverdrag in de onderhavige zaak beweert, namelijk het recht van de Palestijnen in Gaza om beschermd te worden tegen daden van genocide en aanverwante verboden daden genoemd in artikel III, en het recht van Zuid-Afrika om te eisen dat Israël voldoet aan de verplichtingen van Israël onder het Verdrag. Er bestaat dus een verband tussen de door Zuid-Afrika opgeëiste rechten, die het Hof plausibel heeft bevonden, en ten minste enkele van de gevraagde voorlopige maatregelen.

V. RISICO VAN ONHERSTELBARE VOORDELEN EN URGENTIE

60. Het Hof heeft op grond van artikel 41 van zijn Statuut de bevoegdheid voorlopige maatregelen op te leggen wanneer onherstelbare schade kan worden toegebracht aan rechten die het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke procedure of wanneer de vermeende veronachtzaming van dergelijke rechten onherstelbare gevolgen kan hebben (zie: bijvoorbeeld, *Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de preventie en bestraffing van genocide (Oekraïne tegen Russische Federatie)*, *Voorlopige Maatregelen*, *Beschikking van 16 maart 2022*, *ICJ Reports 2022 (I)*, blz. 226, paragraaf 65).

61. De bevoegdheid van het Hof om voorlopige maatregelen op te leggen zal echter alleen worden uitgeoefend als er sprake is van spoedeisendheid, in die zin dat er een reëel en onmiddellijk risico bestaat dat onherstelbare schade wordt toegebracht aan de aangevoerde rechten voordat het Hof zijn definitieve beslissing neemt. . Aan de voorwaarde van urgentie is voldaan wanneer de handelingen die onherstelbare schade kunnen veroorzaken “op elk moment kunnen plaatsvinden” voordat het Hof een definitieve beslissing over de zaak neemt (*Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van genocide (Oekraïne v. Russische Federatie)*, *Voorlopige Maatregelen*, *Beschikking van 16 maart 2022*, *ICJ Reports 2022 (I)*, blz. 227, punt 66). Het Hof moet daarom onderzoeken of een dergelijk risico in deze fase van de procedure bestaat.

62. Het Hof wordt in het kader van zijn beslissing over het verzoek om het opleggen van voorlopige maatregelen niet verzocht om het bestaan van schendingen van de verplichtingen op grond van het Genocideverdrag vast te stellen, maar om te bepalen of de omstandigheden het opleggen van voorlopige maatregelen vereisen. voor de bescherming van de rechten uit hoofde van dat instrument. Zoals reeds opgemerkt kan het Hof in dit stadium geen definitieve feitelijke vaststellingen doen (zie paragraaf 30 hierboven), en het recht van elke partij om argumenten ten gronde in te dienen blijft onaangetast door de beslissing van het Hof over het verzoek om de vermelding van voorlopige gegevens. maatregelen.

* *

63. Zuid-Afrika stelt dat er een duidelijk risico bestaat op onherstelbare aantasting van de rechten van de Palestijnen in Gaza en van zijn eigen rechten op grond van het Genocideverdrag. Het Hof stelt dat het Hof herhaaldelijk heeft geoordeeld dat aan het criterium van onherstelbare schade is voldaan wanneer zich ernstige risico's voordoen voor mensenlevens of andere fundamentele rechten. Volgens de verzoeker vormen de dagelijkse statistieken een duidelijk bewijs van de urgentie en het risico van onherstelbare vooroordelen, waarbij elke dag gemiddeld 247 Palestijnen worden gedood, 629 gewond en 3.900 Palestijnse huizen worden beschadigd of vernield. Bovendien zijn de Palestijnen in de Gazastrook, in de ogen van Zuid-Afrika, in de problemen

“Het onmiddellijke risico op overlijden door verhongering, uitdroging en ziekte als gevolg van de aanhoudende belegering door Israël, de vernietiging van Palestijnse steden, de ontoereikende hulp die wordt toegelaten aan de Palestijnse bevolking en de onmogelijkheid om deze beperkte hulp te verdelen terwijl de bommen vallen”.

De verzoeker stelt verder dat een eventuele uitbreiding door Israël van de toegang van humanitaire hulp tot Gaza geen antwoord zou zijn op zijn verzoek om voorlopige maatregelen. Zuid-Afrika voegt eraan toe dat “als [Israëls] schendingen van de Genocideconventie ongecontroleerd blijven”, de mogelijkheid om bewijsmateriaal te verzamelen en te bewaren voor de inhoudelijke fase van de procedure ernstig zou worden ondermijnd, zo niet geheel verloren zou gaan.

64. Israël ontkent dat er in de onderhavige zaak een reëel en onmiddellijk risico bestaat op onherstelbare vooroordelen. Zij beweert dat zij concrete maatregelen heeft genomen en nog steeds neemt, die specifiek gericht zijn op de erkenning en waarborging van het bestaansrecht van de Palestijnse burgers in Gaza, en dat zij de verstrekking van humanitaire hulp in de gehele Gazastrook heeft vergemakkelijkt. In dit verband merkt verweerder op dat, met hulp van het Wereldvoedselprogramma, onlangs een tiental bakkerijen zijn heropend met een capaciteit om meer dan 2 miljoen broden per dag te produceren. Israël beweert ook dat het zijn eigen water aan Gaza blijft leveren via twee pijpleidingen, dat het de levering van flessenwater in grote hoeveelheden vergemakkelijkt, en dat het de waterinfrastructuur repareert en uitbreidt. Zij stelt voorts dat de toegang tot medische benodigdheden en diensten is toegenomen en beweert met name dat dit de oprichting van zes veldhospitalen en twee drijvende ziekenhuizen heeft vergemakkelijkt en dat er nog twee ziekenhuizen worden gebouwd. Het beweert ook dat de toegang van medische teams tot Gaza is vergemakkelijkt en dat zieke en gewonde personen worden geëvacueerd via de grensovergang bij Rafah. Volgens Israël zijn er ook tenten en winteruitrusting uitgedeeld en is de levering van brandstof en kookgas vergemakkelijkt. Israël stelt verder dat, volgens een verklaring van zijn minister van Defensie van 7 januari 2024, de omvang en intensiteit van de vijandelijkheden afnam.

* *

65. Het Hof herinnert eraan dat, zoals onderstreept in resolutie 96 (I) van de Algemene Vergadering van 11 december 1946,

“[g]enocide is een ontkenning van het bestaansrecht van hele menselijke groepen, zoals moord de ontkenning is van het recht op leven van individuele mensen; Een dergelijke ontkenning van het bestaansrecht schokt het geweten van de mensheid, resulteert in grote verliezen voor de mensheid in de vorm van culturele en andere bijdragen die door deze menselijke groepen worden vertegenwoordigd, en is in strijd met de morele wet en met de geest en doelstellingen van de Verenigde Naties.” .

Het Hof heeft in het bijzonder opgemerkt dat het Genocideverdrag “kennelijk werd aangenomen met een zuiver humanitair en beschavend doel”, aangezien “het doel ervan enerzijds is het bestaan zelf van bepaalde menselijke groepen veilig te stellen en anderzijds de bevestiging en onderschrijven de meest elementaire principes van moraliteit” (*Voorbehouden bij de Conventie inzake de Preventie en Straf van Genocide, Advisory Opinion, ICJ Reports 1951*, p. 23).

66. In het licht van de fundamentele waarden die door het Genocideverdrag beschermd willen worden, is het Hof van oordeel dat de plausibele rechten die in deze procedure aan de orde zijn, namelijk het recht van de Palestijnen in de Gazastrook om beschermd te worden tegen daden van genocide en daarmee samenhangende verboden handelingen genoemd in artikel III van het Genocideverdrag en het recht van Zuid-Afrika om te eisen dat Israël voldoet aan de verplichtingen van Israël uit hoofde van het Verdrag, zijn van dien aard dat aantasting daarvan onherstelbare schade kan veroorzaken (zie *Toepassing van het Verdrag ter voorkoming van genocide*). en *Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar)*, *Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 23 januari 2020, ICJ Reports 2020*, p. 26, par. 70).

67. Tijdens het aanhoudende conflict hebben hoge functionarissen van de Verenigde Naties herhaaldelijk de aandacht gevestigd op het risico van een verdere verslechtering van de omstandigheden in de Gazastrook. Het Hof neemt bijvoorbeeld kennis van de brief van 6 december 2023, waarin de secretaris-generaal van de Verenigde Naties de volgende informatie onder de aandacht van de Veiligheidsraad bracht:

“Het gezondheidssysteem in Gaza stort in. . .

Nergens is het veilig in Gaza.

Te midden van voortdurende bombardementen door het Israëlische leger, en zonder onderdak of de essentiële voorzieningen om te overleven, verwacht ik dat de openbare orde binnenkort volledig zal instorten als gevolg van de wanhopige omstandigheden, waardoor zelfs beperkte humanitaire hulp onmogelijk wordt. Er zou zich een nog ergere situatie kunnen voordoen, met epidemische ziekten en een grotere druk op massale ontheemding naar buurlanden.

.....

We worden geconfronteerd met een ernstig risico op de ineenstorting van het humanitaire systeem. De situatie verslechtert snel tot een catastrofe met potentieel onomkeerbare gevolgen voor de Palestijnen als geheel en voor de vrede en veiligheid in de regio. Een dergelijke uitkomst moet koste wat het kost worden vermeden.” (Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, doc. S/2023/962, 6 dec. 2023.)

68. Op 5 januari 2024 schreef de secretaris-generaal opnieuw aan de Veiligheidsraad, waarin hij een update gaf over de situatie in de Gazastrook en opmerkte dat “[d]adly, verwoestende niveaus van dood en vernietiging voortduren” (brief gedateerd 5 januari 2024). 2024 van de secretaris-generaal gericht aan de voorzitter van de Veiligheidsraad, Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, doc. S/2024/26, 8 januari 2024).

69. Het Hof neemt ook nota van de verklaring van 17 januari 2024 van de commissaris-generaal van de UNRWA, toen hij terugkeerde van zijn vierde bezoek aan de Gazastrook sinds het begin van de Tweede Wereldoorlog.

het huidige conflict in Gaza: "Elke keer dat ik Gaza bezoek, ben ik er getuige van hoe mensen verder in wanhoop zijn gezonken, waarbij de strijd om te overleven elk uur duurt." (UNRWA, "The Gaza Strip: a struggle for daily survival amid death, exhaustion and despair", Verklaring van Philippe Lazzarini, commissaris-generaal van UNRWA, 17 januari 2024.)

70. Het Hof is van mening dat de burgerbevolking in de Gazastrook uiterst kwetsbaar blijft. Hij herinnert eraan dat de militaire operatie die Israël na 7 oktober 2023 heeft uitgevoerd, *onder meer* heeft geresulteerd in tienduizenden doden en gewonden en de vernietiging van huizen, scholen, medische voorzieningen en andere vitale infrastructuur, evenals ontheemding op grote schaal (zie punt 46 hierboven). Het Hof merkt op dat de operatie nog gaande is en dat de premier van Israël op 18 januari 2024 heeft aangekondigd dat de oorlog "nog veel meer lange maanden zal duren". Momenteel hebben veel Palestijnen in de Gazastrook geen toegang tot de meest elementaire levensmiddelen, drinkwater, elektriciteit, essentiële medicijnen of verwarming.

71. De WHO heeft geschat dat 15 procent van de vrouwen die in de Gazastrook bevallen waarschijnlijk complicaties zullen ervaren, en geeft aan dat de sterftecijfers onder moeders en pasgeborenen naar verwachting zullen stijgen als gevolg van het gebrek aan toegang tot medische zorg.

72. Onder deze omstandigheden is het Hof van oordeel dat de catastrofale humanitaire situatie in de Gazastrook een ernstig risico loopt om verder te verslechteren voordat het Hof zijn definitieve oordeel velt.

73. Het Hof herinnert aan de verklaring van Israël dat het bepaalde stappen heeft ondernomen om de omstandigheden waarmee de bevolking in de Gazastrook wordt geconfronteerd, aan te pakken en te verlichten. Het Hof merkt verder op dat de procureur-generaal van Israël onlangs heeft verklaard dat een oproep tot opzettelijke schade aan burgers kan neerkomen op een strafbaar feit, inclusief opruiing, en dat verschillende van dergelijke gevallen door de Israëlische wetshandhavingsautoriteiten worden onderzocht. Hoewel dit soort stappen moeten worden aangemoedigd, zijn ze onvoldoende om het risico weg te nemen dat onherstelbare schade wordt veroorzaakt voordat het Hof een definitieve beslissing in de zaak neemt.

74. In het licht van de hierboven uiteengezette overwegingen is het Hof van oordeel dat er sprake is van urgentie, in die zin dat er een reëel en onmiddellijk risico bestaat dat onherstelbare schade wordt toegebracht aan de rechten die het Hof aannemelijk acht, voordat het uitspraak doet. zijn uiteindelijke beslissing.

VI. CONCLUSIE EN AAN TE NEMEN MAATREGELEN

75. Op basis van bovenstaande overwegingen komt het Hof tot de slotsom dat aan de voorwaarden die zijn Statuut stelt om voorlopige maatregelen te treffen, is voldaan. Het is daarom noodzakelijk dat het Hof, in afwachting van zijn definitieve beslissing, bepaalde maatregelen aangeeft ter bescherming van de door Zuid-Afrika geclaimde rechten die het Hof plausibel heeft geacht (zie punt 54 hierboven).

76. Het Hof herinnert eraan dat het op grond van zijn Statuut de bevoegdheid heeft om, wanneer een verzoek om voorlopige maatregelen is ingediend, maatregelen aan te geven die geheel of gedeeltelijk andere zijn dan de gevraagde. Artikel 75 lid 2 van het Reglement van het Hof verwijst specifiek naar deze bevoegdheid van het Hof. Het Hof heeft in het verleden al meerdere malen van deze bevoegdheid gebruik gemaakt (zie bijvoorbeeld *Toepassing van*

het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide (Gambia v. Myanmar), Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 23 januari 2020, ICJ Reports 2020, p. 28, par. 77).

77. In het onderhavige geval is het Hof, na de voorwaarden van de door Zuid-Afrika gevraagde voorlopige maatregelen en de omstandigheden van de zaak te hebben onderzocht, van oordeel dat de aan te geven maatregelen niet identiek behoeven te zijn aan de gevraagde maatregelen.

78. Het Hof is van mening dat Israël, met betrekking tot de hierboven beschreven situatie, in overeenstemming met zijn verplichtingen uit hoofde van het Genocideverdrag, met betrekking tot de Palestijnen in Gaza, alle maatregelen moet nemen die binnen zijn macht liggen om het plegen van alle handelingen binnen het kader van de Palestijnse Autoriteit te voorkomen. reikwijdte van artikel II van dit Verdrag, in het bijzonder: (a) het doden van leden van de groep; (b) het veroorzaken van ernstige lichamelijke of geestelijke schade aan leden van de groep; (c) het opzettelijk opleggen van levensomstandigheden aan de groep die bedoeld zijn om de fysieke vernietiging ervan geheel of gedeeltelijk te bewerkstelligen; en (d) het opleggen van maatregelen die bedoeld zijn om geboorten binnen de groep te voorkomen. Het Hof herinnert eraan dat deze daden binnen de reikwijdte van artikel II van het Verdrag vallen wanneer zij worden gepleegd met de bedoeling een groep als zodanig geheel of gedeeltelijk te vernietigen (zie paragraaf 44 hierboven). Het Hof is voorts van mening dat Israël er met onmiddellijke ingang voor moet zorgen dat zijn strijdkrachten geen van de hierboven beschreven daden begaan.

79. Het Hof is tevens van mening dat Israël alle maatregelen moet nemen die binnen zijn macht liggen om de directe en publieke aansporing tot genocide tegen leden van de Palestijnse groepering in de Gazastrook te voorkomen en te bestraffen.

80. Het Hof is voorts van mening dat Israël onmiddellijke en effectieve maatregelen moet nemen om de levering van dringend noodzakelijke basisdiensten en humanitaire hulp mogelijk te maken om de ongunstige levensomstandigheden van de Palestijnen in de Gazastrook aan te pakken.

81. Israël moet ook effectieve maatregelen nemen om de vernietiging te voorkomen en de bewaring van bewijsmateriaal te garanderen met betrekking tot beschuldigingen van handelingen binnen de reikwijdte van artikel II en artikel III van het Genocideverdrag tegen leden van de Palestijnse groepering in de Gazastrook.

82. Met betrekking tot de voorlopige maatregel waarom Zuid-Afrika heeft verzocht dat Israël een rapport moet indienen bij het Hof over alle maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan zijn bevel, herinnert het Hof eraan dat het de bevoegdheid heeft, weergegeven in artikel 78 van het Reglement van het Hof, om de partijen te verzoeken informatie te verstrekken over alle kwesties die verband houden met de uitvoering van eventuele voorlopige maatregelen die zij heeft aangegeven. Met het oog op de specifieke voorlopige maatregelen die het heeft besloten aan te geven, is het Hof van oordeel dat Israël binnen één maand, gerekend vanaf de datum van dit besluit, een rapport moet indienen bij het Hof over alle maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan dit besluit. Het aldus verstrekte rapport zal vervolgens worden medegedeeld aan Zuid-Afrika, dat de gelegenheid zal krijgen zijn opmerkingen daarover aan het Hof voor te leggen.

*

* *

83. Het Hof herinnert eraan dat zijn bevelen inzake voorlopige maatregelen op grond van artikel 41 van het Statuut bindende werking hebben en dus internationale juridische verplichtingen scheppen voor elke partij tot wie de voorlopige maatregelen zijn gericht (*Beschuldigingen van genocide onder het Verdrag inzake de voorkoming en bestrafing van de Crime of Genocide (Oekraïne tegen Russische Federatie)*, *Voorlopige Maatregelen, Beschikking van 16 maart 2022, ICJ Reports 2022 (I)*, blz. 230, par. 84).

*

* *

84. Het Hof herhaalt dat de in de onderhavige procedure gegeven beslissing geenszins vooruitloopt op de vraag of het Hof bevoegd is om de zaak ten gronde te behandelen, noch op eventuele vragen die verband houden met de ontvankelijkheid van het verzoekschrift of op de gegrondheid zelf. Het laat het recht van de regeringen van de Republiek Zuid-Afrika en de Staat Israël om argumenten in te dienen met betrekking tot deze vragen onverlet.

*

* *

85. Het Hof acht het noodzakelijk te benadrukken dat alle partijen bij het conflict in de Gazastrook gebonden zijn aan het internationaal humanitair recht. Zij is ernstig bezorgd over het lot van de gijzelaars die tijdens de aanval op Israël op 7 oktober 2023 zijn ontvoerd en sindsdien door Hamas en andere gewapende groeperingen zijn vastgehouden, en roept op tot hun onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating.

*

* *

86. Om deze redenen

DE RECHTBANK,

Geeft de volgende voorlopige maatregelen aan:

(1) Met vijftien stemmen tegen twee,

De Staat Israël zal, in overeenstemming met zijn verplichtingen uit hoofde van het Verdrag inzake de Preventie en bestrafing van de misdaad van genocide, met betrekking tot de Palestijnen in Gaza, alle maatregelen nemen die binnen haar macht liggen om het plegen van alle daden binnen de reikwijdte van artikel II van dit besluit te voorkomen. Verdrag, in het bijzonder:

(a) het doden van leden van de groep;

(b) het veroorzaken van ernstige lichamelijke of geestelijke schade aan leden van de groep;

(c) het opzettelijk opleggen van levensomstandigheden aan de groep die bedoeld zijn om de fysieke gevolgen ervan te bewerkstelligen
gehele of gedeeltelijke vernietiging; En

d) het opleggen van maatregelen die bedoeld zijn om geboorten binnen de groep te voorkomen;

VOOR: *president* Donoghue; *Vice-voorzitter* Georgian; *Rechtsers* Tomka, Abraham,
Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant;
Rechter ad hoc Moseneke;

TEGEN: *Rechter* Sebutinde; *Rechter* ad hoc Barak;

(2) Met vijftien stemmen tegen twee,

De Staat Israël zal er met onmiddellijke ingang voor zorgen dat zijn leger geen in punt 1 hierboven beschreven daden
begaat;

VOOR: *president* Donoghue; *Vice-voorzitter* Georgian; *Rechtsers* Tomka, Abraham,
Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant;
Rechter ad hoc Moseneke;

TEGEN: *Rechter* Sebutinde; *Rechter* ad hoc Barak;

(3) Met zestien stemmen tegen één,

De Staat Israël zal alle maatregelen nemen die binnen zijn macht liggen om het directe en publieke aanzetten tot genocide
tegen leden van de Palestijnse groep in Gaza te voorkomen en te bestraffen.
Strip;

VOOR: *president* Donoghue; *Vice-voorzitter* Georgian; *Rechtsers* Tomka, Abraham,
Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant;
Rechtsers ad hoc Barak, Moseneke;

TEGEN: *Rechter* Sebutinde;

(4) Met zestien stemmen tegen één,

De staat Israël zal onmiddellijke en effectieve maatregelen nemen om de levering van dringend noodzakelijke basisdiensten
en humanitaire hulp mogelijk te maken om de ongunstige levensomstandigheden waarmee de Palestijnen in de Gazastrook worden
geconfronteerd aan te pakken;

VOOR: *president* Donoghue; *Vice-voorzitter* Georgian; *Rechtsers* Tomka, Abraham,
Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant;
Rechtsers ad hoc Barak, Moseneke;

TEGEN: *Rechter* Sebutinde;

(5) Met vijftien stemmen tegen twee,

De Staat Israël neemt effectieve maatregelen om de vernietiging te voorkomen en de bewaring te garanderen van bewijsmateriaal met betrekking tot beschuldigingen van handelingen binnen de reikwijdte van artikel II en artikel III van het Verdrag ter voorkoming en bestraffing van genocide tegen leden van de Palestijnse groep in de Gazastrook;

VOOR: *president* Donoghue; *Vice-voorzitter* Georgian; *Rechters* Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; *Rechter* ad hoc Moseneke;

TEGEN: *Rechter* Sebutinde; *Rechter* ad hoc Barak;

(6) Met vijftien stemmen tegen twee,

De staat Israël zal binnen een maand vanaf de datum van dit besluit een rapport indienen bij het Hof over alle maatregelen die zijn genomen om uitvoering te geven aan dit besluit.

VOOR: *president* Donoghue; *Vice-voorzitter* Georgian; *Rechters* Tomka, Abraham, Bennouna, Yusuf, Xue, Bhandari, Robinson, Salam, Iwasawa, Nolte, Charlesworth, Brant; *Rechter* ad hoc Moseneke;

TEGEN: *Rechter* Sebutinde; *Rechter* ad hoc Barak.

Opgemaakt in het Engels en het Frans, waarbij de Engelse tekst gezaghebbend is, in het Vredespaleis te Den Haag, op zesentwintig januari tweeduizendvierentwintig, in drie exemplaren, waarvan er één zal worden geplaatst in het archief van het Hof en de anderen hebben deze aan respectievelijk de regering van de Republiek Zuid-Afrika en de regering van de staat Israël doorgegeven.

(Getekend) Joan E. DONOGHUE,
President.

(Getekend) Philippe GAUTIER,
Registrar.

Rechter XUE voegt een verklaring toe aan de beschikking van het Hof; Rechter SEBUTINDE voegt een afwijkende mening toe aan de beschikking van het Hof; Rechters BHANDARI en NOLTE voegen verklaringen toe aan de beschikking van het Hof; Rechter *ad hoc* BARAK voegt een afzonderlijk advies toe aan de beschikking van het Hof.

(geparafeerd) JED

(Geparafeerd) Ph.G.
